

DECIZIE
BO2012_0515
Data: ■.2012

Prin contestația nr. ■/16.03.2012, înregistrată la CNSC sub nr. ■/16.03.2012, înaintată de ■ SRL, cu sediul în ■, înmatriculată la ORC sub nr. ■, având CUI ■, , reprezentată legal prin ■ – Director General, formulate împotriva clarificărilor postate în SEAP sub denumirea de „Clarificări 14 des” și „Remediere des”, emise de ■, cu sediul în ■, în cadrul procedurii, licitație deschisă, organizate în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect „Servicii pentru implementarea sistemului informatic integrat *Sistemului național DOSARUL ELECTRONIC DE SĂNĂTATE*”, coduri CPV 72230000-6 - *Servicii de dezvoltare de software personalizat (Rev.2)*, 48517000-5 - *Pachete software IT (Rev.2)*, 48820000-2 - *Servere (Rev.2)*, 51300000-5 - *Servicii de instalare de echipament de comunicații (Rev.2)*, 51611100-9 - *Servicii de instalare de hardware (Rev.2)*, s-a solicitat Consiliului:

- „ în principal, anularea și obligarea autorității contractante la reformularea parțială și modificarea răspunsurilor la clarificările publicate și a măsurilor de remediere;

- în subsidiar, suspendarea procedurii de achiziție în temeiul art. 275¹ din OUG 34/2006 până la pronunțarea soluției pe fond a dosarului în cauză”.

În baza documentelor depuse de părți, CNSC

DECIDE

Admite excepția de tardivitate a criticilor formulate prin primele 2 capete de cerere din contestație și respinge, ca tardive, cererile de anulare a răspunsurilor de clarificare din adresa *Clarificări 14.docx*, din ■.02.2012 (privind compresia datelor) și din *Clarificări 19.docx*, postat la ■.02.2012 (privind autorizarea personalului de mentenanță).

Respinge excepțiile invocate de autoritatea contractantă privitoare la autoritatea de lucru judecat (față de primul capăt de cerere), tardivitatea și lipsa de interes (invocate față de celelate capete de cerere).

Admite, în parte, capetele de cerere formulate în referire la modificarea/anularea răspunsurilor de clarificare din adresele nr. ■ (răspuns 4), nr. ■ (răspunsurile 3, 4 și 6) și nr. 21 (răspunsurile 1 și 6) și obligă autoritatea contractantă la continuarea procedurii de atribuire, în maxim 10 zile de la primirea prezentei, prin emiterea

unui document de clarificare și publicarea lui în SEAP, concomitent cu stabilirea unei date limită noi de depunere a ofertelor, ce nu poate fi mai devreme de 6 zile de la anunțarea clarificărilor, ținând cont de cele reținute în motivarea ce urmează.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei, s-au avut în vedere următoarele:

Prin contestația nr. ■/16.03.2012, înregistrată la CNSC sub nr. ■/16.03.2012, ■ SRL atacă răspunsurile de clarificări postate în SEAP sub nr. 14, respectiv măsurile de remediere publicate la 14.03.2012, emise de ■, în procedura arătată, solicitând reformularea parțială și modificarea răspunsurilor la clarificări după cum urmează:

- modificarea răspunsului aferent întrebării nr. 14 din *Clarificări ■.docx* din ■.02.2012, în sensul că modul de stocare fizică și de compresie a datelor să fie decis de fiecare ofertant (linie, coloană sau alte soluții);

- anularea răspunsului aferent întrebării nr. 1 din măsurile de remediere aferente *Clarificări ■.docx*, reluat prin clarificările din ■.03.2012 (*Remediere des*), în sensul renunțării la astfel de autorizări solicitate;

- modificarea răspunsului aferent întrebării nr. 4 din măsurile de remediere aferente *Clarificări ■.docx*, în sensul acceptării modului de realizare a conectării între sistemele informatice deja existente, respectiv sistemul SIUI al ■ și DES prin intermediul serviciilor web sau prin replicarea la nivelul bazelor de date sau prin mecanisme alternative ce vor respecta integral cerințele funcționale și non funcționale ale sistemului DES;

- modificarea răspunsului aferent întrebării nr. 3 din măsurile de remediere aferente *Clarificări ■.docx*, reluat prin clarificările din ■.03.2012 (*Remediere des*), în sensul acceptării modului de realizare a conectării între sistemele informatice deja existente, respectiv sistemul SIUI al ■ și DES prin intermediul serviciilor web sau prin replicarea la nivelul bazelor de date sau prin mecanisme alternative ce vor respecta integral cerințele funcționale și non funcționale ale sistemului DES;

- modificarea răspunsului comun, aferent întrebărilor nr. 4 și 6 din măsurile de remediere aferente *Clarificări ■.docx*, în sensul anulării integrale a răspunsului comun dat pentru întrebările 4 și 6 din adresa de clarificare nr. ■ și păstrarea cerințelor inițiale din caietul de sarcini;

- modificarea răspunsului aferent întrebării nr. 1 din măsurile de remediere aferente *Clarificări ■.docx*, în sensul acceptării ca numărul minim de nuclee de procesare instalate fizic să fie stabilit de către ofertant în baza arhitecturii specifice propuse de către acesta, cu păstrarea cerinței referitoare la numărul minim de nuclee de procesare instalabile;
- modificarea răspunsului aferent întrebării nr. 6 din măsurile de remediere aferente *Clarificări ■.docx*, în sensul acceptării ca decizia de plasare pe noduri fizice a funcționalității de *reverse proxy*, *webserver* și a *gateway-ului de securitate* să aparțină fiecărui ofertant în parte, atâta timp cât sunt respectate cerințele funcționale și de securitate ale sistemului DES.

Analizând documentația de atribuire și răspunsurile la solicitările de clarificări publicate de autoritatea contractantă, contestatoarea arată că prevederile acestora încalcă în mod flagrant principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică, așa cum sunt ele definite la art. 2 al. 2 din OUG 34/2006.

Mai mult, contestatoarea apreciază că sunt lezate chiar interesele autorității contractante, prin faptul că răspunsurile la solicitările de clarificări nu-i aduc niciun beneficiu real și evident, ci dimpotrivă, aduc acesteia și potențialilor ofertanți grave prejudicii.

Astfel, în opinia contestatoarei, cerințele minime și obligatorii referitoare la cap. 6.2.11 „Data Warehouse”, respectiv cerința „Să permită compresia datelor la nivel de înregistrare”, așa cum au fost ele modificate prin răspunsurile publicate în ■.02.2012, în documentul „Clarificări ■.docx”, încalcă grav principiile achizițiilor publice, statuate de art. 2 al. 2 din OUG 34/2006, fiind de natură a restricționa accesul operatorilor economici interesați de participarea la procedură.

În continuare, autoarea contestației redă conținutul întrebării de clarificare și al răspunsului la aceasta, pe care îl consideră nelegal:

„Întrebare 14 / Cap. 6.2.11 Data Warehouse:

În legătură cu cerințele din caietul de sarcini, cap. 6.2.11 Data Warehouse – „Să permită compresia datelor la nivel de înregistrare” vă rugăm să clarificați dacă se acceptă ca stocarea fizică a înregistrărilor și compresia lor să fie pe linie?

Răspuns pentru întrebarea nr. 14:

Este necesar ca stocarea fizică a datelor să fie pe coloane, pentru eficientizarea încărcării datelor și accesul în paralel la date. Compresia datelor trebuie să se facă pe coloane iar accesul la date se va face fără decompresie, pentru economisirea puterii de clacul și mărirea paralelismului”.

Contestatoarea consideră că prin întrebarea enunțată anterior se introduce o noțiune nouă în cerințele caietului de sarcini, respectiv

specificația tehnică: „stocarea fizică a înregistrărilor” și, mai mult, întrebarea se referă la compresia datelor pe linie. Autoritatea contractantă, prin răspunsul la această întrebare, nu numai că acceptă introducerea unei specificații noi, respectiv cerința referitoare la stocare, ci și „explică” modul cum ar trebui să se facă aceasta (pe coloane).

Ori, până la momentul publicării răspunsurilor arătate, singura specificație din caietul de sarcini era: „compresia datelor la nivel de înregistrare”, iar noile cerințe conduc la modificări de natură arhitecturală a posibilelor soluții și, mai mult, pot conduce la creșterea costurilor asociate soluțiilor oferite sau la eliminarea lor din competiție, delimitându-se astfel concurența reală.

De asemenea, contestatoarea susține că rezultatul acestui tip de comunicare (întrebare/răspuns) este de natură să restricționeze participarea unor operatori economici ce includ în ofertele lor soluții mature, provenite de la producători consacrați în domeniul *Data Warehouse*, și de a favoriza operatorul economic ce va introduce în oferta sa o soluție „de nișă”.

Raportat la noile cerințe, introduse abuziv de autoritatea contractantă, contestatoarea arată că a studiat posibilele soluții existente pe piață, constatând faptul că producători ca *Microsoft SQL 2012*, ■ *DB2 9*, *Oracle Database 11 G*, nu satisfac noua cerință, datorită faptului că stocarea și compresia la nivel de coloană nu este suportată de producători de talie mondială, producători care dețin marea majoritate a bazelor de date instalate.

În acest context, autoarea contestației consideră că au fost încălcate dispozițiile art. 38 al. 1 din OUG 34/2006.

De asemenea, contestatoarea apreciază că modificarea cerinței „Serviciile de suport hardware se vor efectua de către echipa de specialiști autorizați pentru servicii de mentenanță hardware pe platformele respective de către producătorul de echipamente” (cap. 8.2.1 „Servicii de suport hardware în garanție”), astfel cum a fost publicată în ■.03.2012 în documentul „Remediere des”, încalcă grav principiile tratamentului egal și al nediscriminării, precum și Ordinul ANRMAP nr. 509 din 14.09.2011 Anexa 1.

„Pentru întrebările din adresa de clarificare nr. 19: întrebarea nr. 1: Referitor la „Serviciile de suport hardware se vor efectua de către echipa de specialiști autorizați pentru servicii de mentenanță hardware pe platformele respective de către producătorul de echipamente”, vă rugăm să precizați dacă trebuie furnizate autorizațiile semnate și ștampilate de către producătorul de echipamente.

Răspuns pentru întrebarea nr. 1:

Confirmăm că trebuie furnizate autorizațiile semnate și ștampilate de către producătorul de echipamente”.

În acest context, contestatoarea apreciază că autoritatea contractantă restricționează, prin răspunsul la solicitarea de clarificări, participarea acelor operatori economici care au angajat personal tehnic calificat, ce deține certificări în vederea prestării serviciilor de suport hardware, dar care nu primește o astfel de autorizație de la producătorul echipamentelor.

Totodată, contestatoarea arată că cerințele minime și obligatorii referitoare la cap. 3.2 – „Obiectivul specific al proiectului”, în mod specific cerințele „■ dorește să achiziționeze, să implementeze și să integreze în sistemul SIUI o soluție care să ofere toate funcționalitățile necesare introducerii Dosarului Electronic de Sănătate al pacientului” și „Implementarea sistemului național Dosarul Electronic de Sănătate al pacientului (DES) ca funcționalitate intrinsecă a SIUI și livrarea lui la cheie”, au fost modificate prin intermediul răspunsurilor publicate de autoritatea contractantă în ■.03.2012 în documentul „Remediere des”.

„Pentru întrebările din adresa de clarificare nr. ■: întrebarea nr. 4:

Având în vedere următoarele cerințe din documentația de atribuire, caietul de sarcini, Cap. 3.2 – „Obiectivul specific al proiectului”:

- „■ dorește să achiziționeze, să implementeze și să integreze în sistemul SIUI o soluție care să ofere toate funcționalitățile necesare introducerii Dosarului Electronic de Sănătate al pacientului” și

- „Implementarea sistemului național Dosarul Electronic de Sănătate al pacientului (DES) ca funcționalitate intrinsecă a SIUI și livrarea lui la cheie”

vă rugăm să explicați modalitatea în care soluția tehnică propusă pentru implementarea Dosarului Electronic de Sănătate trebuie să se integreze cu sistemul SIUI pentru a îndeplini aceste cerințe. Răspuns pentru întrebarea nr. 4:

Sistemul informatic DES, deși sistem informatic autonom, va fi conectat cu sistemul SIUI al ■, fiind capabil să schimbe date în formatele cerute de către acest sistem. În acest scop trebuie să se realizeze schimbul de date între sisteme prin intermediul serviciilor web și soluția ofertată trebuie să asigure posibilitatea de replicare la nivelul unor baze de date. Soluția ofertată în acest sens se va baza pe produse de tip COTS, iar pentru eficientizarea procesului, nu se vor accepta soluții de tip ETL, soluții care aduc un overhead semnificativ acestei activități de replicare”.

În opinia contestatoarei, răspunsul la întrebarea de clarificare nr. 4 din documentul Remediere des (cu referire la documentul „Clarificări ■.docx”), este în contradicție cu prevederile caietului de sarcini, cap. 5.12.5, potrivit cărora „Orice interconectare între diferite aplicații

trebuie să fie realizată folosind Servicii Web XML. Metoda „tradițională” de integrare la nivel de date, în care o aplicație creează sau accesează înregistrări direct în baza de date a altei aplicații nu este acceptabilă. Acesta duce la crearea de aplicații foarte dependente reciproc, ceea ce nu corespunde cu liniile directoare ale arhitecturii orientate spre servicii”.

Mai mult, contestatoarea consideră că se încalcă principiile de securitate a sistemului și cerințele caietului de sarcini referitoare la aceasta, prin folosirea de căi de acces directe, nefiltrate, fără implicarea sistemului de audit și al gateway-ului de securitate. În situația în care, conform răspunsului publicat de către autoritatea contractantă, se face replicare la nivel de bază de date, aceasta înseamnă că datele confidențiale (cu caracter personal și de natură medicală, protejate de Legea 677/2001) ar trebui să traverseze zona demilitarizată (DMZ), fiind astfel vulnerabile atacurilor informatice. Mai mult, accesul la date, nefiind auditat, va deveni imposibil de trasat și astfel, permițând utilizarea lor de către „rău voitori”.

În consecință, autoarea contestației apreciază că autoritatea contractantă favorizează pe acei ofertanți care introduc în oferta lor sau își bazează soluția tehnică și arhitectura de sistem pe baza de date *Oracle*. Producătorul *Oracle* (baza de date *Oracle* este baza de date a sistemului SIUI) devine, în acest mod, singurul ce poate face nativ replicarea fără costuri suplimentare.

Aceleași argumente le prezintă contestatoarea și în cazul cerințelor minime și obligatorii referitoare la cap. 4.2 „Organizarea sistemului Dosarul Electronic de Sănătate al pacientului (DES)”, respectiv cerința „Realizarea DES ca un sistem separat de sistemele de tip HIS din cadrul unităților de sănătate și respectând contextul impus de către SIUI”, precum și cele referitoare la cap. 2.3 „Programe și strategii relevante pentru proiect”, respectiv cerința „Sistemul informatic DES va fi integrat cu sistemele informatice deja existente, respectiv cu sistemul SIUI”, așa cum au fost ele modificate prin documentul „Remediere des”, considerând că acestea încalcă grav principiile tratamentului egal și al nediscriminării.

„Pentru întrebările din adresa de clarificare nr. ■:

3/ În caietul de sarcini există cerințe generale cum ar fi:

- „Realizarea DES ca un sistem separat de sistemele de tip HIS din cadrul unităților de sănătate și respectând contextul impus de către SIUI” sau

- „Sistemul informatic DES va fi integrat cu sistemele informatice deja existente, respectiv cu sistemul SIUI”.

Vă rugăm să confirmați că această integrare se va face la nivel logic, prin schimb de date, și nu va fi o necesară replicare de date la nivel fizic sau al bazelor de date între cele două sisteme.

Răspuns pentru întrebarea nr. 3:

Sistemul informatic DES va fi conectat cu sistemele informatice deja existente, respectiv cu sistemul SIUI al ■, fiind capabil să schimbe date în formatele cerute de către acest sistem. În acest scop trebuie să se realizeze schimb de date prin intermediul serviciilor web și prin replicare la nivelul bazelor de date cu instanțe stand-by cu sistemul SIUI existent, pe baza unor produse de tip COTS. Pentru eficientizarea procesului, precizăm că în acest scop nu se acceptă soluții de tip ETL, soluții care aduc un overhead semnificativ acestei activități”.

Pe de altă parte, autoarea contestației menționează că și cerințele minime și obligatorii referitoare la licențierea sistemelor aplicative livrate și dimensionarea fiecărei componente a sistemului în parte, au fost modificate prin răspunsurilor publicate de autoritatea contractantă în ■.03.2012, în documentul „Remediere des” (cu referire la documentul „Clarificări ■.docx” - întrebările și răspunsurile nr. 4, respectiv 6), schimbă semnificativ cerințele inițiale ale caietului de sarcini și încalcă grav principiile achizițiilor publice.

„Pentru întrebările din adresa de clarificare nr. 20:

4/ Având în vedere utilizatorii aplicațiilor așa cum sunt definiți în caietul de sarcini, vă rugăm să confirmați că toate sistemele aplicative livrate, inclusiv cele de tip Business Intelligence și Document Management, trebuie oferite fără limitări ale numărului de utilizatori. În caz contrar, vă rugăm să specificați pentru fiecare componentă în parte, „număr de utilizatori” necesar a fi livrat.

6/ În caietul de sarcini nu apar sugestii legate de dimensionarea fiecărei componente în parte, în afara unor criterii de tip „timp de răspuns” generice și a unor mențiuni de tipul:

- „Se va prezenta o justificare a dimensionării propuse” sau
- „Soluția propusă trebuie să asigure un nivel maxim posibil de utilizare a tuturor resurselor de calcul disponibile. Se va detalia inclusiv prin furnizarea de date numerice modul în care se asigură această funcționalitate”.

Vă rugăm să confirmați faptul că ofertantul este liber să dimensioneze soluția după cum consideră de cuviință sau să furnizeți elementele minimale pentru dimensionarea acesteia.

Răspuns comun pentru întrebările 4 și 6:

În urma repetatelor întrebări legate de arhitectura și performanța soluției dorite punem la dispoziția ofertanților un tabel cu valorile minime necesare pentru principalele componente din mediul de producție:

Componenta	Nucleu procesor*	Configurație
------------	------------------	--------------

<i>Reverse proxy Asigurați**</i>	<i>12</i>	<i>Balansat</i>
<i>Reverse proxy Specialiști**</i>	<i>8</i>	<i>Balansat</i>
<i>Gateway de securitate</i>	<i>24</i>	<i>Balansat</i>
<i>Portal</i>	<i>24</i>	<i>Balansat</i>
<i>SSO / Autorizare acces</i>	<i>12</i>	<i>Balansat</i>
<i>LDAP</i>	<i>8</i>	<i>Balansat</i>
<i>Registru de servicii</i>	<i>4</i>	<i>Balansat</i>
<i>Servicii aplicative DMR</i>	<i>48</i>	<i>Balansat</i>
<i>Integrare aplicații</i>	<i>16</i>	<i>Balansat</i>
<i>Server de procese & Serviciu de documente</i>	<i>12</i>	<i>Balansat</i>
<i>Baze de date (total) din care minim dedicat bazei de date principala (DMR)</i>	<i>36</i>	<i>Balansat</i>
	<i>20</i>	<i>Balansat</i>
	<i>20</i>	<i>Balansat</i>
<i>Analiza / Raportare și Integrare date</i>	<i>8***</i>	<i>Balansat</i>
<i>Datat warehouse</i>	<i>8***</i>	<i>Balansat</i>
<i>Monitorizarea aplicațiilor</i>	<i>8</i>	<i>Balansat</i>

**Numărul de nuclee procesor și dimensiunea memoriei care trebuie să fie active și alocate componentei în configurația dată; în cazul clusterelor activ-activ acestea reprezintă valorile totale însumate de pe toate nodurile clusterului; valorile indicate trebuie să fie alocate exclusiv componentei respective, fără a putea fi utilizate în comun cu o altă componentă;*

***Subliniem că pentru uzul acestora se instalează pe mașinile specificate la cap.6.1.1;*

**** sau echivalent în funcție de nivelul de licențiere al furnizorului. Pentru componenta de Analiză/Raportare se vor asigura pentru utilizatorii interni cel puțin: Utilizatori cu drept de administrator - 1, Utilizatori cu drepturi de power user - 5, Utilizatori care vor accesa rapoartele - 42. Componenta Data warehouse (respectiv cea de Integrare date care va alimenta acest Data warehouse) va deservi până la 200 de utilizatori (cei 48 interni + un număr de prestatori de servicii medicale pentru care va pune la dispoziție conform cap.5.6.2 datele necesare generării în cadrul fiecărei instituții în parte, cu mijloace proprii, a rapoartele specifice).*

Se va respecta, pentru toate componentele, indiferent de amplasarea lor, regula enunțată în caietul de sarcini care solicită min 8GB per core.

Toate componentele de mai sus se vor licenția în mediul de producție pe număr nelimitat de utilizatori, mai puțin funcționalitățile de administrare/dezvoltare.

Fiecare componentă de mai sus trebuie instalată în cluster balansat (activ-activ, cu distribuirea încărcării pe noduri).

Reamintim că mediul de testare trebuie să fie identic ca structură și arhitectură, dar dimensionat inferior și complet distinct de mediul de producție pe toate componentele de mai sus, iar mediile de certificare și dezvoltare pot refolosi din mediul de testare componentele de monitorizare aplicații, baze de date, data warehouse, ETL, registru de servicii și SSO / Autorizare acces.

Valorile și indicațiile de mai sus sunt minimale și obligatorii pentru a asigura un nivel de disponibilitate și o performanță adecvată soluției oferite, fără însă a elimina necesitatea ofertantului de a justifica dimensionarea oferită („Soluția propusă trebuie să asigure un nivel maxim posibil de utilizare a tuturor resurselor de calcul disponibile. Se va detalia inclusiv prin furnizarea de date numerice modul în care se asigură această funcționalitate”) în condițiile cerute de caietul de sarcini, în special cap. 5.10.2 + 5.10.3”.

Contestatoarea apreciază că răspunsul comun dat de autoritatea contractantă la întrebările de clarificare nr. 4 și 6 vine în contradicție cu precizările inițiale ale caietului de sarcini, ce permiteau o diversitate de soluții și abordări (cu justificarea soluției propuse), care stimulau libera concurență și, mai mult, asigurau un avantaj clar (autorității contractante), prin obținerea de prețuri competitive.

De asemenea, contestatoarea consideră limitativ răspunsul dat, pentru că se impune astfel tipologia unei anumite soluții tehnice, se favorizează producătorii de servere cu număr mare de procesoare cu putere redusă, în dauna producătorilor de servere cu număr mic de procesoare dar cu putere sporită și se limitează posibilitatea de optimizare a numărului de procesoare prin utilizarea în comun a unui număr de procesoare pentru mai multe componente (soluții de virtualizare).

În plus, consideră autoarea contestației, se adaugă cerințe absolut noi, care nu sunt direct corelate cu cerințele caietului de sarcini și nici cu nevoile autorității contractante, încălcându-se astfel principiul proporționalității: „Fiecare componentă de mai sus trebuie instalată în cluster balansat (activ-activ, cu distribuirea încărcării pe noduri)”.

Pentru respectarea continuității soluției și, pe cale de consecință, a disponibilității sistemului în ansamblul său, contestatoarea apreciază că nu ar fi necesară o arhitectură în care toate componentele să aibă clustere balansate în mod activ-activ, pentru cele mai multe un cluster activ-pasiv fiind absolut suficient, atâta timp cât cerințele de performanță și disponibilitate sunt satisfăcute.

Noile cerințe aduc potențialilor ofertanți grave prejudicii, costuri semnificative, nejustificate tehnic (din punct de vedere al funcționalității soluției), favorizându-se doar acei producători care pot

prezenta soluții activ-activ, deși din punct de vedere funcțional unele componente pot funcționa și în regim activ-pasiv. Prin favorizarea anumitor producători, se introduce în procedură posibilitatea achiziționării de către autoritatea contractantă a unor componente la prețuri „de monopol”.

De asemenea, contestatoarea susține că răspunsul autorității contractante potrivit căruia *mediul de testare trebuie să fie identic ca structură și arhitectură, dar dimensionat inferior și complet distinct de mediul de producție pe toate componentele de mai sus, iar mediile de certificare și dezvoltare pot refolosi din mediul de testare componentele de monitorizare aplicații, baze de date, data warehouse, ETL, registru de servicii și SSO/Autorizare acces* este în contradicție cu precizările din răspunsul la clarificări ■ din clarificarea „Clarificare ■.docx”, din ■.02.2012, potrivit căruia *Mediul de testare trebuie să aibă o structură identică cu cea a mediului de producție, dar dimensionat inferior. Celelalte două medii pot fi configurate diferit, atât timp cât sunt complete conform documentației de atribuire. Instanțele aceluiași tip de componentă se vor instala pe același tip de sistem de operare în toate cele 4 medii de lucru.*

În noua clarificare, autoritatea contractantă impune un număr fix de core-uri (Gateway de securitate - 24 core), în timp ce în caietul de sarcini se precizează că „Modulul trebuie să suporte un trafic cumulat între 200 Mb/s și 700 Mb/s, și până la 25000 de conexiuni concurente (acestea includ conexiunile utilizatorilor, aplicațiilor integrate din intranet și internet). Trebuie furnizate rezultate ale testelor de laborator cu descrierea scenariilor de test și a condițiilor în care s-au făcut aceste măsurători”.

Prin urmare, contestatoarea susține că se limitează posibilitatea operatorilor economici de a opta pentru o soluție identică din punct de vedere funcțional, dar diferită din punct de vedere structural. Se introduce o cerință nouă și cu impact semnificativ asupra soluției tehnice, determinând anularea unor posibile soluții tehnice conforme cu cerințele inițiale ale caietului de sarcini.

Mai mult, contestatoarea constată introducerea de cerințe tehnologice noi, suplimentare celor funcționale, și anume:

<i>Componenta</i>	<i>Nuclee procesor*</i>
<i>Reverse proxy Asigurați**</i>	<i>12</i>
<i>Reverse proxy Specialiști**</i>	<i>8</i>

Cerințele pentru „reverse proxy” nu se regăsesc formulate separat, în caietul de sarcini inițial existând cerințe de natură funcțională, nu tehnologică. În acest mod, deși erau deja adăugate cerințe non

funcționale noi (număr de core-uri = 24), practic aceste cerințe vor fi aproape dublate. Sunt astfel excluși de la participare toți producătorii care pot îndeplini cerințele non funcționale ale caietului de sarcini, dar care nu pot îndeplini aceste cerințele tehnologice.

Restrictive sunt și modificările cerințelor minime și obligatorii referitoare la cap. 6.1.1 – „Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor”, și anume cerințele referitoare la numărul de core-uri instalabile, publicate în SEAP în ■.03.2012 în documentul „Remediere des”.

„Pentru întrebările din adresa de clarificare nr. 21:

1/ Cap. 6.1.1 Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor în caietul de sarcini, cap. 6.1.1, referitor la „sistemul de procesare a datelor (2 buc.)” se spune „numărul minim de core-uri instalabile (posibil a se instala) fizic în configurația maximală a sistemului ofertat nu trebuie să fie mai mic decât 128”. Vă rugăm să precizați dacă se are în vedere un număr minim de core-uri care trebuie instalate.

Răspuns: Se solicită un număr minim de 128 de core-uri instalate. Se vor activa doar maxim 75% din core-uri”.

Astfel, contestatoarea consideră că răspunsul la întrebarea nr. 1 din documentul de clarificări nr. ■ modifică în mod substanțial și tendențios cerințele din forma inițială a caietului de sarcini. Cerința inițială din caietul de sarcini stabilea următoarele: „numărul minim de core-uri instalabile (posibil a se instala) fizic în configurația maximală a sistemului ofertat nu trebuie să fie mai mic decât 128 iar frecvența de ceas a core-urilor nu trebuie să fie mai mică decât 2.00 GHz. Soluția propusă trebuie să asigure capabilitatea ca acele core-uri instalate și active efectiv să aibă flexibilitatea unor funcționalități distincte și dedicate la un moment dat: prelucrări generale, prelucrări pentru un anumit mediu de operare, prelucrări pentru un anumit tip de aplicații (workload), sau de rezervă (spare). Se va prezenta o justificare a dimensionării propuse”.

Prin urmare, o cerință de scalabilitate (posibilitate de instalare ulterioară a 128 core-uri) este schimbată într-o cerință de instalare efectivă, la momentul inițial, de 128 core-uri.

În opinia contestatoarei, această cerință are următoarele efecte:

- se schimbă radical configurația serverelor solicitate, prin ridicarea artificială a numărului de core-uri la exact 128, ceea ce perturbă procesul de alcătuire a unor oferte corespunzătoare calitativ, cantitativ și conforme cu cerințele caietului de sarcini;
- având în vedere faptul că numărul de core-uri ale serverelor reprezintă un element important de cost, prin răspunsul de mai sus, vor crește semnificativ și nejustificat costurile acestor servere, în condițiile în care caietul de sarcini inițial urmărea funcționalitatea

soluției, și nu achiziționarea unei liste de produse hardware și software;

- impunerea unui număr mare și fix de core-uri instalate inițial defavorizează flagrant acei furnizori care ofertează platforme de calcul cu o performanță mult mai mare la nivel de core decât alte platforme concurente. Acești furnizori menționați anterior sunt forțați să furnizeze o soluție cu o configurație mult mărită, în mod nejustificat, deși pot răspunde cerințelor funcționale și de performanță ale soluției cu un număr mai mic decât 128 de core;

- îndeplinirea criteriilor de performanță a soluției (descrise în cap. 5.10.2 - *Performanță și disponibilitate*) nu este dependentă exclusiv de numărul de core-uri instalate ale serverelor, ci și de platforma software, modul în care este dezvoltată aplicația DES, platforma de comunicații, etc.

De asemenea, contestatoarea arată că cerințele minime și obligatorii referitoare la cap. 6.1.1 – „Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor”, în mod specific cerințele referitoare la plasarea anumitor elemente ale soluției, așa cum au fost ele modificate prin intermediul răspunsurilor publicate în SEAP în ■.03.2012 în documentul „Remediere des” (întrebarea și răspunsul nr. 6), schimbă semnificativ cerințele inițiale ale caietului de sarcini și încalcă grav principiile tratamentului egal și al nediscriminării.

„Pentru întrebările din adresa de clarificare nr. ■:

6/ Cap. 6.1.1 Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor

Vă rugăm să confirmați că anumite elemente ale soluției se pot plasa pe servere altele decât cele specificate la cap. 6.1.1.

Răspuns: Sistemele specificate la cap. 6.1.1 trebuie să găzduiască cel puțin baza de date principală ale soluției, soluției de data warehouse și nivelul de web server/reverse proxy care va beneficia de accelerarea SSL solicitată pe aceste sisteme. Celelalte sisteme cum ar fi bazele de date auxiliare, serverul de aplicații etc. se pot amplasa și pe alte servere, conform soluției ofertantului”.

Astfel, prin răspunsul publicat, autoritatea contractantă forțează impunerea unei anumite soluții tehnice. Deși funcționalitățile de *reverse proxy* nu apăreau în mod explicit în caietul de sarcini, ci făceau parte din funcționalitățile subsistemului *gateway de securitate*, acum ele sunt forțat incluse pe o mașină de tip server (mai mult chiar, pe serverele principale ale soluției), excluzându-se astfel orice alt tip de soluție, de exemplu un produs de tip „appliance” care să includă și funcționalitatea de *reverse proxy*.

În acest fel, autoritatea contractantă direcționează către un anumit model de arhitectură tehnologică (operațională), indicând ce elemente se instalează pe ce tip de servere, limitând posibilitatea

operatorilor economici interesați de participarea la procedură să își dezvolte propria soluție, conformă cu cerințele caietului de sarcini inițial, din punct de vedere al performanței și a funcționalității.

Considerând că autoritatea contractantă a încălcat principiile prevăzute la art. 2 al. 2 din OUG 34/2006, precum și dispozițiile art. 35 din același act normativ, autoarea contestației solicită admiterea cererilor sale, astfel cum au fost formulate.

Pentru motivarea în drept a acestora, contestatoarea invocă dispozițiile art. 2 al. 2, art. 255, art. 256 și art. 274 din OUG 34/2006, precum și pe cele ale Legii 677/2001 privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin adresa nr. ■/21.03.2012, transmisă prin fax și înregistrată la CNSC sub nr. ■/21.03.2012, autoritatea contractantă a transmis Consiliului punctul de vedere la contestație, prin care solicită:

-„să respingeți capetele de cerere pe care le vom arăta în continuare, constatând că asupra unora dintre acestea operează autoritatea de lucru judecat, respectiv să le respingeți ca tardive, în raport de dispozițiile art. 256² din OUG 34/2006 și, după caz, drept lipsite de interes;

- să respingeți contestația ca neîntemeiată”.

În fapt, autoritatea contractantă arată că, în ■.11.2011, a inițiat procedura, licitație deschisă, pentru atribuirea contractului de servicii pentru implementarea sistemului informatic integrat „Sistemul național Dosarul electronic de sănătate”, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. ■.

În ■.03.2012, în aplicarea Deciziei CNSC nr. ■ din ■.03.2012, a publicat în SEAP adresa de remediere, în cuprinsul documentului „Remediere des ■”.

Față de criticile formulate în contestație în ceea ce privește răspunsul la întrebarea nr. ■ din adresa de clarificare nr. ■, publicată în SEAP în data de ■.02.2012, autoritatea contractantă precizează că acest demers este în mod evident tardiv, raportat la prevederile art. 256² din OUG 34/2006. În plus, autoritatea contractantă arată că ■ a mai contestat o dată răspunsul nr. 14 din întrebarea nr. ■, publicată în SEAP în ■.02.2012, înțelegând să își retragă contestația, înștiințând în acest sens atât Consiliul cât și autoritatea contractantă. Consiliul a luat act de renunțarea ■ la soluționarea contestației, pronunțându-se în acest sens prin Decizia nr. ■ din ■.02.2012, astfel că asupra acestui capăt de cerere operează autoritatea de lucru judecat.

Pe fondul cererii, autoritatea contractantă precizează că textul integral al cerinței din caietul de sarcini a fost „Să permită compresia datelor la nivel de înregistrare”, text care a fost considerat neclar de către unul dintre operatorii economici interesați să participe la

procedură, deoarece, în general, există mai multe moduri de a înregistra și compresa datele.

Pe de altă parte, autoritatea contractantă precizează că, la momentul stabilirii cerințelor minime și obligatorii, a avut în vedere contextul cerinței (cap. 6.2.11 *Data Warehouse*) și a considerat în mod implicit că ofertanții vor înțelege să ofere o modalitate de compresie adecvată unei componente de tip data warehouse (OLAP), în speță columnară. Prin urmare, răspunsul contestat nu face decât să confirme cerințele cuprinse în caietul de sarcini cu privire la acest modul.

În acest sens, autoritatea contractantă menționează că este de notorietate ca o compresie la nivel de tabelă sau linie este potrivită în cazul sistemelor tranzacționale (OLTP), dar nu și în cazul celor analitice (OLAP), ori cerința în discuție se referă în mod evident la un sistem OLAP. Este important să se precizeze că un ofertant care pregătea o soluție cu compresie pe linie ar fi propus o soluție care nu era potrivită în context, deoarece compresia pe linie implică citirea și decompresia întregii linii pentru a aduce un singur câmp, ceea ce înseamnă penalizări masive în performanța în cazul OLAP unde tabelele au un număr mare de coloane și în general sunt de interes pentru un raport un subset mic dintre acestea).

Autoritatea contractantă arată că în urma cererilor de clarificare adresate de operatorii economici interesați să participe la procedura de achiziție, a precizat în mod clar și neechivoc faptul că modalitatea de compresie solicitată a fost cea potrivită pentru contextul OLAP, adică pe coloană. Nu se poate realiza compresie pe coloană decât prin stocarea pe coloană, precizarea relativă la modul de stocare nefiind o cerință nouă ci rezultând din modalitatea optimă de compresie a unui data warehouse.

Totodată, autoritatea contractantă susține că, fiind ceva cât se poate de uzual pentru un *data warehouse*, nu doar *Oracle* implementează acest tip de compresie, ci și alți producători de renume cu produse similare: SAP cu Sybase IQ, Actian (Ingres) cu VectorWise, Infobright, Terradata, și chiar autoarea contestației, ■, cu Netezza.

Mai mult, autoritatea contractantă precizează și că producătorul menționat de contestatoare (*Oracle*) oferă mai multe produse care îndeplinesc această cerință și anume Axiom și ZFS. În acest sens, prezintă o listă de adrese aparținând producătorilor menționați, prin consultarea cărora se poate proba afirmația de mai sus:

- Sybase IQ <http://■.com/helD/index.isp7toDic/com.svbase.infocenter.dcQ1667.1570/doc/html/mas1309990290434.html>;
- Vectorwise: <http://www.■.com/kb/article/419797>;
- InfoBright: <http://www.■.com/Products/Compression>;
- Netezza: http://www.■.com/releases/2Q08/releaseQ42808.h_tm.

Mai mult, autoritatea contractantă susține că nu înțelege atitudinea contestatoarei, pe care o consideră „șicanatorie și răuvoitoare”, deoarece este de notorietate că în portofoliul ■ se află un produs conform cu cerințele din documentația de atribuire și anume *Netezza*. În acest scop, autoritatea contractantă enunță următoarea frază (accesibilă public pe internet, la adresa menționată mai sus): „Netezza's unique approach employs a patent-pending method for compiling columnar data in aii tables of the database, allowing the Netezza appliance to compress the data to_use disk much more effectively, greatly increasing query performance as data streams from the disk”.

Astfel, autoritatea contractantă apreciază că este clar faptul că la dispoziția ofertanților se află o paletă largă de produse, dintre care aceștia își pot alege varianta cea mai potrivită pentru construirea soluției de implementarea a dosarului electronic de sănătate.

Față de toate argumentele mai sus expuse, autoritatea contractantă solicită Consiliului, în principal, să constate că asupra cererii ■ de anulare a răspunsului nr. ■ din adresa de clarificare nr. ■, publicată în SEAP în ■.02.2012 există autoritate de lucru judecat și, pe cale de consecință, să respingă cererea, iar, în subsidiar, să constate că cererea ■ de anulare a acestui răspuns este formulată în afara termenului legal de contestare și, pe cale de consecință, să o respingă ca tardivă.

Totodată, în eventualitatea respingerii cererilor de mai sus, autoritatea contractantă solicită Consiliului să constate că, în fapt, prin răspunsul contestat nu sunt formulate cerințe suplimentare față de cerințele caietului de sarcini și, pe cale de consecință, să respingă ca neîntemeiată cererea ■ de anulare a răspunsului nr. 14 din adresa de clarificare nr. ■, publicată în SEAP la ■.02,2012.

În ceea ce privește cerințele minime și obligatorii din cap. 8.2.1. al caietului de sarcini - „Servicii de suport hardware în garanție”, autoritatea contractantă arată că ■ formulează critici asupra răspunsului la o întrebare de clarificare prin care confirmă anumite prevederi ale documentației de atribuire, acesta neaducând niciun element de noutate față de care un operator economic interesat ar fi îndreptățit să formuleze contestație în afara termenului imperativ prevăzut de art. 256² din OUG 34/2006.

Prin urmare, autoritatea contractantă apreciază că informația criticată de ■ nu poate fi considerată o cerință nouă față de cerințele documentației de atribuire publicată în SEAP în ■.11.2011, întrucât a menționat încă de la momentul publicării caietului de sarcini, cap. 8.2.1 - „Servicii de suport hardware în garanție”, faptul că „Serviciile de suport hardware se vor efectua de către echipa de specialiști autorizați pentru servicii de mentenanță hardware pe

platformele respective de către producătorul de echipamente”, iar clarificarea publicată ulterior în SEAP nu face decât să confirme operatorilor economici interesați să participe la procedura modul de îndeplinire al cerinței respective.

În consecință, autoritatea contractantă solicită Consiliului să constate că cererea formulată în contestație reprezintă în fapt o critică împotriva prevederilor documentației de atribuire, demers în mod evident tardiv față de prevederile art. 256² din OUG 34/2006.

Pe fondul cererii, autoritatea contractantă apreciază criticile contestatoarei ca fiind rezultatul unei înțelegeri deficitare (în mod voit sau nu) a noțiunii de „servicii de suport hardware”, ■ făcând în mod evident o confuzie între autorizarea personalului calificat pentru a efectua servicii de suport hardware - autorizare care nu poate fi acordată decât de producătorul echipamentului respectiv - și certificatele de atestare profesională a ofertantului în cadrul unei proceduri de atribuire.

Astfel, autoritatea contractantă arată că, în conformitate cu standardele de bună practică în domeniu, adoptate de toți marii furnizori de echipamente hardware, prestarea serviciilor de suport hardware trebuie efectuată de către personal autorizat de către producătorul respectivului echipament. Această practică este de notorietate nu numai pentru un mare producător cum este ■, dar și pentru toți consumatorii de produse hardware, de la un simplu laptop până la mașini deosebit de complexe, cum sunt cele care fac obiectul prezentei proceduri, orice persoană cunoscând faptul că efectuarea de operațiuni de întreținere sau reparație de către o persoană neautorizată de producătorul echipamentului conduce la pierderea garanției pentru produsul respectiv.

Or, în situația în care obiectul cap. 8.2.1. al caietului de sarcini - „Servicii de suport hardware în garanție” îl constituie tocmai prezentarea cerințelor minime obligatorii de prestare a serviciilor de suport hardware în garanție, în mod evident autoritatea contractantă are nu numai dreptul ci și obligația de a solicita ca serviciile respective să fie prestate în condiții de natură a prezerva garanția acordată de producător produsului respectiv.

Mai mult, autoritatea contractantă precizează faptul că toți marii producători colaborează pe piața din România cu o multitudine de companii care dețin autorizările solicitate pentru prestarea serviciilor de suport hardware, astfel încât în acest mod nu este în niciun fel îngădită libera concurență, așa cum fals susține contestatoarea.

Referitor la cerințele minime și obligatorii din cap. 3.2. al caietului de sarcini - „Obiectivul specific al proiectului”, respectiv cerințele minime și obligatorii din cap. 4.2 al caietului de sarcini - „Organizarea sistemului Dosarul Electronic de Sănătate al pacientului (DES)”,

autoritatea contractantă apreciază că ■ consideră în mod eronat faptul că documentația de atribuire a fost modificată în urma publicării răspunsului criticat. În realitate, informațiile puse la dispoziția operatorilor economici nu au alt rol decât să clarifice un anumit aspect nedetaliat în profunzime în caietul de sarcini. Mai mult, susținerea contestatoarei potrivit căreia prin publicarea acestui răspuns se îngreșește concurența este iarăși inexact, fiind de notorietate faptul că nu mai departe decât în portofoliul său propriu se găsește un produs care răspunde cerinței contestate.

Autoritatea contractantă menționează că, în fapt, răspunsurile de clarificare criticate la pct. 3 și 4 din contestație nu fac altceva decât să expliciteze sensul următoarelor cerințe din caietul de sarcini:

- „■ dorește să achiziționeze, să implementeze și să integreze în sistemul SIUI o soluție care să ofere toate funcționalitățile necesare introducerii Dosarului Electronic de Sănătate al pacientului”;
- „Implementarea sistemului național Dosarul Electronic de Sănătate al pacientului (DES) ca funcționalitate intrinsecă a SIUI și livrarea lui la cheie”.

Luând în considerare volumul extrem de ridicat de date care se estimează să fie transferat, autoritatea contractantă arată că este evident faptul că solicitarea unei soluții care să realizeze conectarea doar prin intermediul serviciilor web nu este o abordare care să confere ■ garanția ca sistemul implementat va îndeplini cerințele de performanță specific. Astfel, este de notorietate în industria IT faptul că principala critică adusă arhitecturilor care se bazează pe servicii web este faptul că orice schimb de informații, fie el oricât de simplu, aduce o încărcare suplimentară mai mult decât semnificativă datorită transpunerii informației în format XML și apoi a împachetării acesteia în format HTTP.

În legătură cu susținerea contestatoarei potrivit căreia prin această abordare se încalcă principiile de securitate ale sistemului prin folosirea de căi de acces nefiltrate, fără implicarea sistemului de audit și al gateway-ului de securitate, autoritatea contractantă menționează că, în conformitate cu prevederile documentației de atribuire redată mai sus, sistemul DES face parte intrinsecă din sistemul SIUI, fiind astfel evident faptul că aspectele reclamate de contestatoare nu au substanță, ele putând fi valabile, eventual în cazul în care în discuție ar fi comunicarea cu entitățile externe sistemului - cum ar fi sistemele de tip HIS.

Mai mult, referitor la opinia contestatoarei conform căreia „autoritatea contractantă favorizează pe acei ofertanți care introduc în oferta lor și bazează soluția tehnică și arhitectura de sistem pe baza de date Oracle”, autoritatea contractantă precizează că există o

multitudine de soluții atât comerciale open-source care pot fi folosite pentru îndeplinirea acestei cerințe:

- ■ InfoSphere Data Replication (<http://www-01.■.com/software/data/infosphere/data-replication/index.html>);
- Sybase Replication Server (<http://www.■.com/products/businesscontinuity/replicationserver>);
- Oracle GoldenGate (<http://www.■.com/us/products/middleware/data-integration/goldengate/overview/index.html>);
- Microsoft SQL Server 2008 Heterogeneous Database Replication (<http://msdn.■.com/en-us/library/ms151149.aspx>);
- HIT Software DB Moto (<http://www.hitsw.com/products/services/dbmoto/dbmoto-sheet.html>);
- Daffodil Replicator (<http://opensource.replicator.■.com/productoverview>);
- iar dintre cele open-source: DB Replicator (<http://dbreplicator.org/>);
- Symmetric DS (<http://svmmetricds.■.org/>).

Pentru toate cele de mai sus, autoritatea contractantă consideră neîntemeiată afirmația contestatoarei potrivit căreia cerința în cauză aduce prejudicii atât operatorilor economici cât și autorității contractante, susținând că prin prevederile documentației de atribuire nu se îngreșește în niciun fel concurența, paleta de ofertare fiind deosebit de variată.

Împrejurarea că, în opinia contestatoarei, prevederile documentației de atribuire ar conduce la un management al costurilor diferit pentru aceasta față de alți producători, nu poate fi de natură a clasifica cerințele criticate drept restrictive.

Față de toate argumentele mai sus expuse, autoritatea contractantă solicită Consiliului în principal, să constate că cererile ■ sunt formulate în afara termenului legal de contestare și, pe cale de consecință, să le respingă ca fiind tardive și, în subsidiar să constate că, în fapt, prin răspunsul contestat, nu sunt formulate cerințe suplimentare față de cerințele caietului de sarcini și nici nu sunt impuse restricții participării operatorilor economici interesați la procedură, și pe cale de consecință, să respingă ca neîntemeiate cererea ■ în discuție.

În referire la cerințele minime și obligatorii referitoare la licențierea sistemelor aplicative livrate și dimensionarea fiecărei componente a sistemului în parte, autoritatea contractantă menționează că, în răspunsul criticat, a clarificat așteptările sale minimale legate de dimensionarea soluției, luând în considerare tocmai diversitatea soluțiilor care pot fi propuse. Prin impunerea unor valori minimale legate de dimensionare soluției se ating, în opinia sa, cel puțin două obiective esențiale pentru realizarea sistemului DES:

- se asigură nivelul de performanță așteptat pentru sistemul DES;
- se precizează clar, fără ambiguități și în mod transparent cerințele minime și obligatorii pe care autoritatea contractantă le are în vedere.

Mai mult, autoritatea contractantă precizează că, spre deosebire de contestatoare, nu poate considera un avantaj obținerea unei soluții la un preț mai mic, atâta timp cât soluția respectivă face rabat în ceea ce privește alte aspecte esențiale, cum ar fi dimensionarea impusă de importanța strategică a proiectului.

De asemenea, autoritatea contractantă susține că nu poate fi în niciun fel de acord cu afirmația contestatoarei potrivit căreia „răspunsul dat de autoritatea contractantă este ambiguu, lăsând evaluarea ofertelor la libera interpretare și bunul plac al comisiei de evaluare” atâta timp cât s-au menționat valori clare pentru fiecare componentă în parte.

În ceea ce privește susținerea ■ potrivit căreia răspunsul dat de autoritatea contractantă ar fi „limitativ”, autoritatea contractantă susține că valorile menționate reprezintă valori minime, rămânând la libertatea fiecărui ofertant în parte să dimensioneze soluția propusă pornind de la aceste informații. Așadar, autoritatea contractantă precizează că a făcut toate eforturile pentru a pune la dispoziția operatorilor economici informațiile necesare în scopul sprijinirii efortului acestora de a construi oferte tehnice conforme și implicit, de a stimula concurența dintre aceștia.

În ceea ce privește presupusa încălcare a principiului proporționalității datorită solicitării livrării componentelor menționate în cluster activ-activ, autoritatea contractantă menționează că acest tip de configurație este un standard de bună practică în ceea ce privește sistemele informatice de tipul celui solicitat cel puțin din următoarele două motive esențiale:

- elimină timpii morți care apar inevitabil la bascularea nodului activ în configurațiile de tip failover, ceea ce ar constitui o problemă majoră la un sistem utilizat la nivel național și
- asigură utilizarea optimă a infrastructurii hardware și reduce costurile aferente acesteia, inclusiv costul legat de energia consumată, în condițiile în care nodurile inactive trebuie furnizate în cadrul soluției și ar trebui păstrate pornite pentru a asigura un timp de *failover* decent.

În completare, autoritatea contractantă atrage atenția asupra unei axiome valabile în orice domeniu de activitate: fiabilitatea unui sistem nu este egală cu suma fiabilităților elementelor constitutive ci cu fiabilitatea celei mai slabe componente. În consecință, dacă ar accepta ca cel puțin unul dintre elementele constitutive esențiale să nu se ridice la gradul de fiabilitate necesar atingerii obiectivelor

proiectului atunci, în mod implicit, înseamnă că întregul sistem informatic ar fi compromis, ceea ce, evident, ar constitui o încălcare a principiilor proporționalității și eficienței utilizării fondurilor publice.

Prin urmare, autoritatea contractantă consideră că afirmația contestatoarei potrivit căreia „noile cerințe nu aduc niciun beneficiu real și evident autorității contractante” este în mod evident neîntemeiată, nefiind susținută de niciun argument de fapt și de drept care să conducă la concluzia că cerința criticată îngrădește în vreun mod participarea sa sau a oricărui operator economic interesat la procedură.

Ori, în condițiile în care documentația de atribuire, în forma sa precizată, permite accesul operatorilor economici la procedură, iar singura în măsură să decida cu privire la necesitățile proprii de achiziție este autoritatea contractantă, este evident faptul că cererile contestatoarei sunt de asemenea și lipsite de interes.

Față de toate argumentele mai sus expuse, autoritatea contractantă solicită Consiliului, în principal, să respingă cererea ■ ca fiind lipsită de interes și, în subsidiar, să constate că în fapt prin răspunsul contestat nu sunt impuse restricții participării operatorilor economici interesați la procedură, și pe cale de consecință, să acest capăt de cerere ca neîntemeiat.

În ceea ce privește cerințele minime și obligatorii din cap. 6.1.1. al caietului de sarcini – „Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor”, autoritatea contractantă apreciază că precizarea cerinței referitoare la numărul minim de core-uri instalate nu aduce niciun fel de modificări în documentația de atribuire ci doar clarifică cerințele acesteia, subscrisa venind în sprijinul operatorilor economici interesați să depună o ofertă conformă în procedură.

Chiar și în eventualitatea în care aceste cerințe ar fi considerate suplimentare caietului de sarcini, autoritatea contractantă solicită Consiliului să rețină pe de o parte, că este liberă să-și stabilească propriile necesități iar acest drept poate fi exercitat și pe parcursul etapei de clarificare a prevederilor din documentația de atribuire, iar pe de altă parte, prin răspunsul formulat nu se restricționează în niciun mod participarea operatorilor economici la procedură. De asemenea, cerința criticată nu conduce la favorizarea niciunui operator economic, aceasta nefăcând trimitere la o anumită marcă, un anumit produs sau un anumit producător.

În scopul procedurii de achiziție sunt incluse atât aspectele ce țin de funcționalitate cât și cele de performanță, disponibilitate, etc. Astfel, este evident că un sistem care răspunde în totalitate doar cerințelor funcționale din documentația de atribuire, dar este în mod clar subdimensionat, nu poate fi considerat conform cu cerințele documentației de atribuire.

Față de argumentele mai sus expuse, autoritatea contractantă solicită Consiliului să constate că, în fapt, prin răspunsul contestat nu sunt impuse restricții participării operatorilor economici interesați la procedură, și pe cale de consecință, să respingă ca neîntemeiată cererea ■.

În referire la cerințele minime și obligatorii din cap. 6.1.1. - „Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor”, autoritatea contractantă reiterează faptul că cerințele inițiale ale documentației de atribuire nu au fost modificate, clarificările menționate de contestatoare neavând alt rol decât acela de a furniza informații strict necesare operatorilor economici interesați să participe la procedură, pentru ca aceștia să fie în măsură să construiască o soluție tehnică în conformitate cu necesitățile impuse de gradul de complexitate și de caracterul critic, de importanța națională, al sistemului DES.

Legat de afirmația contestatoarei potrivit căreia „prin răspunsul publicat autoritatea contractantă forțează din nou impunerea unei anumite soluții tehnice, deși funcționalitățile de reverse proxy nu apăreau în mod explicit în caietul de sarcini, ci făceau parte din funcționalitățile subsistemului gateway de securitate, acum ele sunt forțat incluse pe o mașină de tip server (...) excluzându-se astfel orice alt tip de soluție, de exemplu un produs de tip appliance”, autoritatea contractantă precizează faptul că nicăieri în documentația de atribuire nu este menționat termenul appliance și, mai mult, singurele echipamente Hardware solicitate sunt cele două „sisteme de procesare a datelor” descrise la cap. 6.1.1.

Este astfel evident faptul că, independent de orice precizare/clarificare ulterioară din partea autorității contractante, orice operator economic ar fi trebuit, din momentul primei lecturi a documentației de atribuire, să tragă concluzia că toate componentele soluției se vor instala pe aceste echipamente, cu atât mai mult cu cât este ideal pentru componentele de tip reverse-proxy menționate să ruleze pe aceste servere care beneficiază de accelerare SSL.

Față de toate argumentele mai sus expuse, autoritatea contractantă solicită Consiliului în principal, să constate că cererea ■ este formulată în afara termenului legal de contestare și, pe cale de consecință, să o respingă ca tardivă și, în subsidiar, să constate că în fapt prin răspunsul contestat nu sunt formulate cerințe suplimentare față de cerințele caietului de sarcini și nici nu sunt impuse restricții participării operatorilor economici interesați la procedură, și pe cale de consecință, să respingă ca neîntemeiată cererea ■ în discuție.

Ulterior, prin adresa nr. ■/23.03.2012, înregistrată la CNSC sub nr. ■/26.03.2012, ■ SRL a transmis Consiliului un răspuns la punctul de vedere formulat de autoritatea contractantă.

Referitor la afirmația acesteia potrivit căreia „■ contestă legalitatea unor răspunsuri de clarificare publicate în SEAP în ■.02.2012, demers care este în mod evident tardiv față de prevederile art. 256² din OUG 34/2006”, contestatoarea precizează că aceasta este tendențioasă și tinde să acopere propria culpă a autorității contractante, întrucât efectul negativ al răspunsului ■ contestat a reapărut odată cu ultimele răspunsuri publicate și care au ca efect secundar reactivarea caracterului negativ al răspunsului ■, acesta neputând fi separat de critica formulată la noile răspunsuri contestate.

De asemenea, referitor la paragraful: „menționăm că ■ a mai contestat o dată răspunsul nr. ■ din întrebarea nr. ■, publicată în SEAP în ■.02.2012, înțelegând să își retragă contestația și înștiințând în acest sens atât Consiliul cât și autoritatea contractantă. Consiliul a luat act de renunțarea ■ la soluționarea contestației pronunțându-se în acest sens prin Decizia ■ din ■.02.2012, astfel că asupra acestui capăt de cerere operează autoritatea de lucru judecat”, autoarea contestației apreciază că autoritatea de lucru judecat ar fi implicat „judecarea” cauzei, ceea ce în mod evident nu s-a întâmplat, contestația anterioară fiind retrasă înainte de pronunțarea unei hotărâri, astfel că asupra legalității răspunsului ■ Consiliul nu s-a pronunțat niciodată. Motivul de renunțare la acea contestație (anume anularea/revocarea de bunăvoie de către autoritatea contractantă a răspunsurilor la întrebările din clarificările nr. 17-22 prin clarificarea ■ din ■ februarie 2012, ceea ce a dus la lipsa efectului negativ al răspunsului ■) nu mai poate fi reținut azi, autoritatea contractantă reactivând integral conținutul răspunsurilor anulate/revocate odată cu publicarea în SEAP a documentului „Remediere DES ■”.

Pe de altă parte, contestatoarea arată că susținerile autorității contractante privind pregătirea ofertelor pe baza unor caracteristici asumate „în mod implicit” de ofertanți, cum ar fi compresia și stocarea datelor pe coloane, nu pot fi primite, ofertele trebuind a fi bazate exclusiv pe specificații prevăzute anume în caietul de sarcini.

În plus, contestatoarea precizează că modalitatea compresiei datelor „pe coloană” este doar una din modalitățile de îmbunătățire a performanței sistemelor de date warehouse care implementează funcționalități de tip OLAP, dar utilizarea stocării și compresiei pe coloană poate duce în anumite situații (de exemplu, în cazul în care sunt implicate mai multe coloane) la degradarea performanțelor raportării, astfel că recurgerea la această metodă nu poate fi niciodată „implicită”.

De asemenea, contestatoarea susține că afirmația autorității contractante potrivit căreia în caietul de sarcini s-a solicitat compresia pe coloană este eronată. Solicitarea inițială din caietul de sarcini (cap.

6.2.11 Data Warehouse) era: „Să permită compresia datelor la nivel de înregistrare”.

În caietul de sarcini nu s-au specificat cerințe minime de performanță pentru componenta de raportare, astfel încât cerința de comprimare și stocare columnară, ca unică modalitate de asigurare a performanțelor de raportare, nu reprezintă o clarificare sau o detaliere a unor cerințe din caietul de sarcini, ci o cerință nouă, suplimentară, restrictivă și nejustificată tehnic, ce îngreunează competiția în materia ofertelor, prin limitarea numărului de producători de soluții de tip *Data Warehouse*. Fără precizarea performanței solicitate, dar cu impunerea modalităților tehnice de implementare a soluției nu se permite o selectare obiectivă și avantajoasă pentru autoritatea contractantă a produsului optim.

Raportându-se la afirmația autorității contractante potrivit căreia „nu se poate realiza compresie pe coloană decât prin stocarea pe coloană”, contestatoarea arată că produsul ■ *Netezza* face compresia datelor pe coloană, dar stochează rezultatele compresiei pe rânduri. Pe de altă parte, produsul ■ *Netezza* îndeplinește cerințele funcționale și nefuncționale ale caietului de sarcini, dar numai în condițiile acceptării mai multor modalități de compresie și stocare a datelor, ceea ce, prin precizările contestate, nu se mai acceptă, contrazicând cerințele inițiale ale caietului de sarcini.

Prin urmare, contestatoarea solicită obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, în sensul că modul de stocare fizică și de compresie a datelor să fie decis de fiecare ofertant (linie, coloană sau alte soluții), cu asigurarea performanțelor cerute pentru sistem.

Totodată, autoarea contestației susține că autorizarea personalului ce prestează serviciile de suport hardware în garanție se face pe baza unor „cursuri de produse”, ce se finalizează cu certificări/autorizări, iar pentru a putea dovedi abilitățile personalului tehnic nu ar fi necesară decât prezentarea acestor certificări/autorizări. Solicitarea expresă de a prezenta un document semnat și ștampilat de către fiecare producător al echipamentelor componente ale soluției îngreunează libera concurență, în situațiile în care respectivii producători nu furnizează astfel de documente.

Prin urmare, contestatoarea solicită obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire, în sensul renunțării la astfel de autorizări, astfel încât să fie permisă participarea operatorilor economici interesați de procedura în cauză, care au angajat personal tehnic calificat, ce deține certificări în vederea prestării serviciilor de suport hardware, dar care nu pot primi o astfel de autorizație de la producătorii tuturor modulelor componente ale soluției.

Pe de altă parte, contestatoarea menționează că înțelege că trebuie respectate cerințele caietului de sarcini din cap. 5.12.5 „Orice interconectare între diferite aplicații trebuie să fie realizată folosind Servicii Web XML. Metoda „tradițională” de integrare la nivel de date, în care o aplicație creează sau accesează înregistrări direct în baza de date a altei aplicații nu este acceptabilă”. Autoritatea contractantă revine prin răspunsul la contestație și infirmă parțial cerințele anterioare: „Luând în considerare volumul extrem de ridicat de date care se estimează să fie transferat este evident faptul că solicitarea unei soluții care să realizeze conectarea doar prin intermediul serviciilor web nu este o abordare care să confere ■ garanția că sistemul implementat va îndeplini cerințele de performanță specifice”. De altfel, contestatoarea arată că în caietul de sarcini nu s-au specificat cerințele minime de performanță pentru interconectarea subsistemelor SIUI. În consecință, nu există „cerințele de performanță specifice” invocate de autoritatea contractantă, ci doar cerințe de performanță globală a sistemului DES. Impunerea sau excluderea unor mecanisme tehnice specifice nu este susținută de niște criterii tehnice obiective și limitează paleta de soluții oferite, îngrădind astfel concurența. Prin aceste precizări, ofertanților li se impune creșterea complexității soluției prin adăugarea unor produse suplimentare COTS care nu sunt strict necesare dacă s-ar accepta mecanisme alternative care acoperă 100% toate cerințele funcționale și nonfuncționale din caietul de sarcini.

Prin urmare, contestatoarea solicită obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire în sensul acceptării modului de realizare a conectării între sistemele informatice deja existente, respectiv sistemul SIUI al ■ și DES prin intermediul serviciilor web sau prin replicarea la nivelul bazelor de date sau prin mecanisme alternative ce vor respecta integral cerințele funcționale și nonfuncționale ale sistemului DES.

De asemenea, contestatoarea susține că nici în caietul de sarcini și nici prin documentele ulterioare nu s-a definit puterea de calcul a unui nucleu de procesare decât prin cerința minimă referitoare la frecvența de ceas. Însă, această caracteristică este insuficientă pentru a estima puterea de calcul reală a unui nucleu de procesare. Ca exemplu, un nucleu de procesare poate avea o arhitectură învechită, neperformantă, deși îndeplinește cerința referitoare la frecvența de ceas.

Mai mult, autoarea contestației precizează că autoritatea contractantă impune un număr de nuclee de procesare atât la nivelul întregului sistem, cât și detaliat, pe fiecare componentă software majoră. Prin această modalitate se exclud producătorii de echipamente cu nuclee de procesare de putere ridicată și arhitectură avansată și

performanță. Puterea de procesare oferită, datorită impunerii numărului de nuclee, este mult mărită, în mod inutil, numărul de nuclee de procesare neputând fi corelat cu cerințele de performanță a sistemului. În acest fel, se elimină toate ofertele ce includ componente cu performanțe tehnice superioare care pot realiza aceeași funcție cu un număr mai mic de nuclee de procesare.

În același timp, este posibilă oferirea unei soluții neperformante ce va îndeplini cerința referitoare la numărul de nuclee de procesare, fără a se garanta *ab initio* îndeplinirea cerințelor de performanță.

De asemenea, contestatoarea arată că în tabelul prezentat ca răspuns la solicitarea de clarificări, referitor la numărul de nuclee de procesare alocat fiecărei componente software majore, nu se precizează și performanța specifică fiecărei astfel de componente software, ci se impune doar un număr minim de nuclee de procesare. Performanța solicitată pentru fiecare componentă nu poate fi estimată de către ofertant datorită neprecizării performanței minime a unui nucleu de procesare.

În consecință, contestatoarea solicită obligarea autorității contractante la modificarea documentației de atribuire în sensul anulării integrale a răspunsului comun dat pentru întrebările 4 și 6 din adresa de clarificare nr. ■, cu consecința păstrării cerințelor inițiale din caietul de sarcini; în sensul acceptării ca numărul minim de nuclee de procesare instalate fizic să fie stabilit de către ofertant, în baza arhitecturii specifice propuse de către acesta, cu păstrarea cerinței referitoare la numărul minim de nuclee de procesare instalabile; în sensul acceptării ca decizia de plasare pe noduri fizice a funcționalității de reverse proxy, webserver și a gateway-ului de securitate să aparțină fiecărui ofertant în parte, atâta timp cât sunt respectate cerințele funcționale și de securitate ale sistemului DES.

Contestatoarea solicită ca, în conformitate cu dispozițiile art. 275 al. 5 și 6 din OUG 34/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că implicațiile acestor clarificări tehnice trebuie explicate în detaliu de către specialiști, să fie citată pentru audieri și să-i fie încuviințată depunerea de concluzii orale în fața Consiliului.

Referitor la susținerile autorității contractante privind tardivitatea contestației față de prevederile art. 256² din OUG 34/2006, contestatoarea precizează că afirmația este tendențioasă și nu poate fi primită, deoarece a contestat în termen legalitatea răspunsurilor de remediere „Remediere DES ■.doc”, publicate în SEAP în data de ■.03.2012, cât și răspunsul ■ publicat în SEAP în documentul „Clarificări ■.docx” ce a reapărut odată cu ultimele răspunsuri publicate de autoritatea contractantă și care au ca efect secundar reactivarea caracterului negativ al răspunsului ■, acesta neputând fi separat de critica formulată la noile răspunsuri contestate.

În ceea ce privește susținerile autorității contractante privind autoritatea de lucru judecat, contestatoarea precizează că afirmația este de asemenea tendențioasă și nu poate fi reținută deoarece „autoritatea de lucru judecat” implică „judecarea” cauzei, ceea ce în mod evident nu s-a întâmplat, contestația anterioară fiind retrasă înainte de pronunțarea unei hotărâri, astfel că asupra legalității răspunsului ■ Consiliul nu s-a pronunțat niciodată.

Totodată, prin adresa nr. ■/30.03.2012, înregistrată la CNSC sub nr. ■/02.04.2012, ■ SRL a transmis Consiliului Notele scrise formulate în urma studierii dosarului nr. ■/2012, prin care își menține toate argumentele și solicitările legale aduse atât în contestația depusă cât și în răspunsurile punctuale depuse cu privire la punctul de vedere al autorității contractante.

Contestatoarea reiterează faptul că autoritatea contractantă, ca urmare a Deciziei CNSC nr. ■ din ■.03.2012, a publicat în ■.03.2012 în SEAP, măsuri de remediere („Remediere DES ■.doc”) prin care revine la răspunsurile publicate inițial în Clarificări ■/■.02.2012, inclusiv Clarificări ■/■.02.2012, eliminând în mod artificial și fără nicio justificare tehnologii ce puteau fi oferite inițial.

Pe de altă parte, contestatoarea precizează faptul că aceste documente conțin modificări ale caietului de sarcini ce restrâng în mod nejustificat posibilitățile de participare la procedura de atribuire, fiind astfel de natură a-i crea un prejudiciu iminent, inclusiv prin reactivarea caracterului negativ al celor contestate anterior, și de a denatura caracterul legal al procedurii, scopul prezentei contestații fiind de a readuce procedura în limitele legii și a-i permite participarea la procesul de achiziție potrivit informațiilor furnizate inițial în caietul de sarcini.

În plus, dată fiind situația dosarului, contestatoarea arată că a căutat ca prin întrebările formulate și urmărind răspunsurile primite de toți potențialii ofertanți, să se obțină o bună soluție tehnică conform nevoilor de funcționare a SIUI în cele mai bune condiții de cost pentru autoritatea contractantă.

În ceea ce privește criticile autorității contractante referitoare la tardivitatea contestației (a răspunsurilor de clarificare publicate în SEAP în ■.02.2012), autoarea acesteia precizează că afirmația este tendențioasă și tinde să acopere propria culpă a autorității contractante, întrucât efectul negativ al răspunsului 14 contestat a reapărut odată cu ultimele răspunsuri publicate de și care au ca efect secundar reactivarea caracterului negativ al răspunsului 14, acesta neputând fi separat de critica formulată la noile răspunsuri contestate.

Totodată, contestatoarea apreciază că autoritatea contractantă a avut un comportament de natură să inducă în eroare, prin faptul că a

retras răspunsurile la întrebările de clarificare în ■.02.2012, urmând ca apoi, în ■.03.2012 să le republice integral.

În referire la criticile autorității contractante cu privire la autoritatea de lucru judecat, contestatoarea susține că aceasta implică „judecarea” cauzei, ceea ce în mod evident nu s-a întâmplat, contestația anterioară fiind retrasă de subscrisa înainte de pronunțarea unei hotărâri. Astfel că, asupra legalității răspunsului ■ Consiliul nu s-a pronunțat niciodată (contestația fiind retrasă ca urmare a anulării/revocării răspunsurilor la întrebările din Clarificări ■/■.02.2012, inclusiv Clarificări ■/■.02.2012, ceea ce a dus la lipsa efectului negativ al răspunsului 14). Ori, autoritatea contractantă, odată cu publicarea în SEAP a documentului Remediere DES ■, a reactivat integral conținutul răspunsurilor anulate/revocate.

Concluzionând, contestatoarea arată că dorește acceptarea de către autoritatea contractantă a unor variante 100% conforme cu cerințele funcționale și nonfuncționale (în particular cele de performanță) și care să ofere acesteia beneficii reale, precum și obținerea celei mai bune oferte cu raport calitate/ performanță/preț optim.

Obiectivul de performanță impus prin caietul de sarcini trebuie să prevaleze, lăsând ofertanților libertatea folosirii tuturor posibilităților tehnice de atingere a acestui obiectiv, autoritatea contractantă obținând astfel cel mai scăzut preț.

Ulterior ședinței de audiere a părților din cauză, ce a avut loc la sediul CNSC în 05.04.2012, relevată în procesul-verbal nr. ■, atașat prezentului dosar, contestatoarea a transmis adresa nr. ■/06.04.2012, înregistrată la CNSC sub nr. ■/06.04.2012, conținând „Concluzii scrise”, prin care reiterează faptul că documentația de atribuire publicată a fost amendată, prin modificări aparent minore, ajungând la modificarea substanțială, profundă a condițiilor tehnice inițiale prevăzute în caietul de sarcini (ofertarea unui sistem capabil de realizarea unor servicii cu un nivel de performanță prestabilit), cu consecința încălcării prevederilor imperative ale art. 38 al. 1 și art. 35 al. 2 și 5 din OUG 34/2006

De asemenea, contestatoarea arată că, prin detalierea unor condiții tehnice neimpuse de necesitățile sistemului informatic, autoritatea contractantă a ajuns să limiteze posibilitățile tehnice de ofertare prin impunerea unor configurații fixe, fără precizarea performanțelor tehnice ale componentelor, caietul de sarcini fiind substanțial modificat chiar după depunerea unor oferte din partea unor operatori economici (în număr de 6 potrivit declarației formulate de autoritatea contractantă în timpul dezbaterilor). Referitor la răspunsul ■ din solicitările de clarificare publicate de către autoritatea contractantă în ■.02.2012 - documentul „Clarificări ■.docx”, contestatoarea solicită obligarea autorității contractante la modificarea documentației de

atribuire în sensul că modul de stocare fizică și de compresie a datelor să fie decis de fiecare ofertant (linie, coloană sau alte soluții), cu asigurarea performanțelor cerute pentru sistem.

Totodată, contestatoarea reiterează faptul că printre cerințele introduse de autoritatea contractantă ulterior depunerii ofertelor se numără răspunsul nr. ■ (posibilitatea de conectare la SIUI numai bazată pe produse de tip COTS, cu eliminarea soluțiilor de tip ETL, deși inițial cerința din caietul de sarcini – cap. 5.12.5 - era ca „orice interconectare între diferite aplicații trebuie să fie realizată folosind Servicii Web XML”), precum și impunerea ca personalul ce prestează serviciile de suport hardware în garanție să fie autorizați de producătorii echipamentelor, răspunsul nr. ■ (care introduce aceeași limitare de conectare folosind exclusiv produse de tip COTS, iar în plus impune o structură minimală a echipamentelor hardware, cu un număr predeterminat de componente, dar fără precizarea performanțelor acelor componente, limitându-se astfel în mod illogic și ilegal posibilitățile de ofertare), răspunsul nr. ■ (care impune: 1) ca sistemul să aibă un număr de 128 nuclee instalate, deși inițial se cerea prin caietul de sarcini ca acestea să fie instalabile, adică să permită instalarea în timp și a altor nuclee în acest sistem, în funcție de cerințele suplimentare intervenite în viitor, prin această cerință nou introdusă ajungându-se, pe de o parte, la restrângerea accesului unor ofertanți, iar pe de altă parte la costuri suplimentare pentru autoritatea contractantă atât pentru achiziție, cât și pentru funcționarea sistemului DES care va consuma în mod nejustificat mai multă energie electrică, limitându-se însă și posibilitățile de îmbunătățire a performanțelor sale în funcție de nevoile viitoare de funcționare, și 2) impune o anumită soluție tehnică și o anumită arhitectură a sistemului, nejustificată de performanțele sale, excluzând ofertanții care optează pentru alte soluții tehnice).

Pe de altă parte, contestatoarea arată că în cursul dezbaterilor, autoritatea contractantă s-a limitat la a formula acuzații defăimătoare la adresa ■, fără a oferi vreun răspuns cu privire aspectele tehnice și legale sesizate în contestație, întrucât ■ a solicitat menținerea cerințelor tehnice publicate inițial în caietul de sarcini (iar nu modificarea lor, după cum a susținut autoritatea contractantă).

În plus, autoritatea contractantă nu a fost în măsură să ofere răspunsuri în privința posibilităților practice, reale de respectare de către toți ofertanții a noilor cerințe introduse în caietul de sarcini chiar după înaintarea unor oferte, nici dacă aceste noi cerințe îi sunt utile (din punct de vedere tehnic, economic, ecologic), nici dacă sunt admisibile din punct de vedere legal (având în vedere schimbarea esențială a caietului de sarcini prin înlocuirea unor cerințe tehnice cu unele diametral opuse), nici dacă, prin aceste cerințe de încărcare la

maxim a sistemului cu echipamente (prin instalarea tuturor nucleelor, minim 128, încă de la început), mai este posibilă dezvoltarea ulterioară a server-elor (în opinia sa acest lucru fiind logic imposibil, sistemul permițând ulterior exclusiv conectarea la alte sisteme pentru îmbunătățirea propriilor performanțe, suplimentarea încărcării fizice a unui server nemaifiind posibilă).

Pentru aceste motive, contestatoarea solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată, respectiv anularea precizărilor operate de autoritatea contractantă prin răspunsurile menționate în contestație, precizări prin care s-a modificat caietul de sarcini, introducându-se pentru ofertanți cerințe noi, explicit interzise de prevederile OUG 34/2006 și revenirea la cerințele stabilite inițial prin caietul de sarcini publicat odată cu anunțul de participare la prezenta procedură.

La rândul său, prin adresa nr. ■ din 06.04.2012, înregistrată la CNSC sub nr. ■/06.04.2012, autoritatea contractantă a transmis Consiliului note scrise față de susținerile contestatoarei din ședința de audieri a părților din dosarul cauzei.

Astfel, autoritatea contractantă susține că cererile formulate de ■ sunt în marea lor majoritate tardive, contestatoarea urmărind a eluda aplicarea prevederilor legale imperative privind termenele de contestare în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică.

De asemenea, autoritatea contractantă precizează că răspunsurile contestate de ■ nu reprezintă modificări ale documentației de atribuire ci doar clarificări strict necesare operatorilor economici interesați să depună oferte în cadrul procedurii, clarificări la formularea cărora a depus toate eforturile pentru includerea tuturor informațiilor relevante, într-un mod cât mai clar și cu evitarea exprimărilor echivoce. Este evident faptul că prin clarificările aduse nu a fost favorizată o anumite tehnologie sau un anumite producător, lăsându-se la latitudinea fiecărui ofertant alegerea tehnologiilor folosite la construirea soluției, dar cu respectarea unor cerințe minime de performanță și disponibilitate impuse de un sistem de complexitatea celui care face obiectul procedurii.

Pe de altă parte, autoritatea contractantă precizează că nici prin contestație, nici prin răspunsul la punctul de vedere, contestatoarea nu face dovada unei îngrădiri a liberei concurențe în depunerea unei oferte conforme cerințelor documentației de atribuire, aceasta limitându-se la a solicita ca soluțiile de implementare a DES să „fie stabilite de către ofertant”, aspect ce este caracteristic unui alt tip de procedură (concursul de soluții) și nu unei licitații deschise al cărei caiet de sarcini definește în mod clar necesitățile autorității contractante.

Mai mult, autoritatea contractantă menționează că autoarea contestației motivează majoritatea criticilor sale raportându-se la costurile implicate de o soluție sau alta și nu la nivelul de performanță sau disponibilitatea pe piață a respectivei soluții.

În acest sens, autoritatea contractantă precizează că scopul procedurii de atribuire în discuție îl reprezintă obținerea celei mai performante soluții care se încadrează în necesitățile sale la cel mai mic preț. Prin urmare, restrictivitatea unei cerințe din documentația de atribuire nu poate fi interpretată în raport de costurile acesteia pentru operatorii economici interesați, iar împrejurarea că se solicită ofertarea celei mai performante soluții disponibile nu poate constitui o „vătămare” în sensul prevederilor art. 255 din OUG 34/2006.

În ceea ce privește răspunsul la întrebarea nr. ■ din adresa de clarificare nr. ■, publicată în SEAP în ■.02.2012, autoritatea contractantă reiterează faptul că demersul ■ este în mod evident tardiv față de prevederile art. 256² din OUG 34/2006.

În acest context, autoritatea contractantă apreciază că susținerile ulterioare ale contestatoarei expuse în răspunsul la punctul de vedere formulat de subscrisa față de contestație, sunt în mod vădit neîntemeiate, reprezentând o tentativă de eludare a prevederilor legale imperative privind termenele de contestare instituite în materia achizițiilor publice.

Astfel, în cuprinsul clarificărilor anulate prin adresa publicată în SEAP în ■.02.2012, precum și în cuprinsul răspunsurilor publicate în SEAP în ■.03.2012, nu se face referire nici în mod direct, nici în mod indirect la modalitatea de compresie, respectiv de stocare a înregistrărilor aferentă componentei Data Warehouse. Mai exact, atât în prezența cât și în absența clarificărilor ulterioare (invocate în mod tendențios de contestatoare pentru repunerea în termenul de contestare), cerința referitoare la stocarea fizică a datelor pe coloane rămâne neschimbată, „efectul” acesteia nefiind în niciun moment influențat de clarificările ulterioare. Această opinie este de altfel în mod indirect dar explicit confirmată de către contestatoare care nu precizează (deoarece nu dispune de argumente în acest sens) nici în ce mod efectul „negativ” al răspunsului criticat ar fi fost înlăturat prin anularea unor răspunsuri ulterioare, și nici în ce mod acest efect ar fi fost „reactivat” prin publicarea unor noi răspunsuri de către autoritatea contractantă.

Prin urmare, susținerile contestatoarei conform cărora motivul de renunțare la contestație l-a constituit „anularea/revocarea de bunăvoie de către autoritatea contractantă a răspunsurilor la întrebările din clarificările nr. ■-■”, iar publicarea unor noi răspunsuri similare celor anulate ar presupune dispariția acestui motiv, nu sunt de natură a înlătura tardivitatea evidentă a cererilor sale.

Astfel, în conformitate cu prevederile OUG 34/2006, coroborate cu cele ale Codului de procedură civilă, contestatoarea are într-adevăr dreptul de a reintroduce o cerere la a cărei judecată a renunțat anterior, însă numai în interiorul termenului de prescripție la dreptul de acțiune, în cazul de față acest termen expirând la 27.02.2012.

În eventualitatea în care contestatoarea s-ar fi simțit lezată prin răspunsurile publicate în SEAP în ■.03.2012, aceasta ar fi trebuit să indice 1 care dintre aceste răspunsuri conduc la modificarea cerinței referitoare la compresia/stocarea înregistrărilor în componenta Data Warehouse, așa cum această cerința a fost clarificată în ■.02.2012 și 2 în ce mod aceste modificări i-ar produce o vătămare.

În opinia autorității contractante, invocarea unor situații de fapt (publicarea ulterioară a unor răspunsuri care nu au legătură cu răspunsul criticat) care sunt exterioare cererii concrete (modificarea unui răspuns publicat în ■.02.2012) a contestatoarei nu poate fi de natură a o repune în termenul de contestare. A admite contrariul, ar însemna a lipsi de eficacitate prevederile imperative ale art. 256² din OUG 34/2006, deoarece, în accepțiunea contestatoarei toate clarificările emise de autoritatea contractantă au efecte asupra răspunsurilor anterioare și astfel termenul de contestare al actelor emise în cadrul procedurii s-ar prelungi la nesfârșit.

Pe fondul cererii, autoritatea contractantă precizează că autoarea contestației s-a limitat la afirmații generale privind o pretinsă îngrădire a ofertării, respectiv privind anumite limitări ale soluției solicitate. Or, în condițiile în care autoritatea contractantă a adus argumente temeinice referitoare la nivelul superior de performanță al tipului de compresie solicitat, precum și exemple concrete de producători renumiți de produse având această caracteristică, iar contestatoarea nici măcar nu a încercat să combată argumentele expuse, aceasta apreciază că nu poate fi interpretată drept restrictivă cerința de ofertare a celui mai performant tip de produs de pe piață, aflat în portofoliul celor mai renumiți producători în domeniu.

În ceea ce privește criticile referitoare la o pretinsă modificare nelegitimă a documentației de atribuire, autoritatea contractantă precizează, încă o dată că textul integral al cerinței din caietul de sarcini a fost „*Să permită compresia datelor la nivel de înregistrare*”, text care a fost considerat neclar de către unul dintre operatorii economici interesați să participe la procedură, deoarece, în general, există mai multe moduri de a înregistra și compresa datele.

Astfel, acțiunea de a completa prevederile caietului de sarcini cu detalii privind modalitatea de stocare a datelor este legitimă și justificată, operatorilor economici fiindu-le acordat un termen rezonabil (stabilit chiar de Consiliu prin Decizia nr. ■ din ■.03.2012) pentru adaptarea ofertelor pe care intenționează să le depună.

În continuare, autoritatea contractantă reia, din punctul de vedere la contestație, aspectele referitoare la modalitatea de compresie, cerințele minime și obligatorii din cap. 8.2.1. al caietului de sarcini - „*Servicii de suport hardware în garanție*”, cerințele minime și obligatorii din cap. 3.2. al caietului de sarcini - „*Obiectivul specific al proiectului*”, respectiv cerințele minime și obligatorii din capitolul 4.2 al caietului de sarcini - „*Organizarea sistemului Dosarul Electronic de Sănătate al pacientului (DES)*”, cerințele minime și obligatorii referitoare la licențierea sistemelor aplicative livrate și dimensionarea fiecărei componente a sistemului în parte, cerințele minime și obligatorii din cap. 6.1.1. al caietului de sarcini - „*Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor*”, precum și la cerințele minime și obligatorii din cap. 6.1.1. - „*Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor*”.

În plus, în ceea ce privește cerințele minime și obligatorii din cap. 6.1.1. al caietului de sarcini - „*Cerințe minime obligatorii pentru sistem de procesare a datelor*”, față de precizările suplimentare aduse de contestatoare prin răspunsul la punctul de vedere, autoritatea contractantă reiterează faptul că a înțeles să impună numărul de nuclee de procesare atât la nivelul întregului sistem, cât și detaliat, specific pe fiecare componentă software majoră tocmai pentru a evita un impact de performanță prin folosirea unor sisteme învechite sau subdimensionate.

În acest context sistemul trebuie să aibă instalate și active un număr de nuclee de procesare care să asigure puterea de calcul și gradul de redundanță necesare pentru cerințele soluției. Ținând seama de nivelul tehnologic actual și de caracterul critic din punct de vedere performanță, disponibilitate și scalabilitate dictate de acoperirea națională a soluției, numărul minim de nuclee de procesare instalate trebuie să asigure alocarea dinamică a resurselor și o disponibilitate inițială de rezervă, 25% din numărul de nuclee de procesare instalate.

Caracteristica nucleului de procesare nu este singurul parametru definitoriu în stabilirea performanțelor unui sistem informatic, acestea depinzând și de alți factori la fel de importanți cum ar fi: memorie, resurse I/O, stocare și nu în ultimul rând aplicație.

Astfel, prin cerințele din documentația de atribuire se solicită o proporționalitate directă a resurselor mai sus enumerate cu nucleele de procesare invocate. În acest mod, se asigură acoperirea necesităților minime de prelucrare a datelor pentru fiecare componentă software majoră astfel încât să fie eliminate soluțiile neperformante care îndeplinesc de exemplu numai solicitarea cu privire la numărul de nuclee de procesare și frecvența acestora.

În încheiere, autoritatea contractantă apreciază că, contrar afirmațiilor constante ale contestatoarei conform cărora se încearcă impunerea unei anumite soluții tehnice care să favorizeze anumite tehnologii, și în această privință, a dat dovadă de flexibilitate maximă, permițând operatorilor economici să folosească soluții alternative cât mai variate prin impunerea plasării numai a unui număr restrâns de componente critice pe echipamentele de tip „sisteme de procesare a datelor”, lăsând la latitudinea operatorilor economici să construiască soluția tehnică pe care aceștia o consideră cea mai potrivită.

Pentru toate aceste motive, autoritatea contractantă solicită Consiliului să respingă contestația.

Prin adresa nr. ■/06.04.2012, înregistrată la CNSC sub nr. ■/09.04.2012, ■ SRL a transmis Consiliului o completare a documentului „Concluzii scrise”.

Față de afirmația autorității contractante (precizată de acesta atât prin punctul de vedere, cât și prin notele scrise formulate în urma audierii părților), potrivit căreia „în eventualitatea în care aceste cerințe ar fi considerate suplimentare caietului de sarcini, solicităm Consiliului să rețină pe de o parte că autoritatea contractantă este liberă să-și stabilească propriile necesități, iar acest drept poate fi exercitat și pe parcursul etapei de clarificare a prevederilor din documentația de atribuire”, contestatoarea apreciază că aceasta reprezintă o recunoaștere directă a faptului că a modificat caietul de sarcini întrucât se consideră îndreptățită să facă acest lucru oricând pe parcursul derulării procedurii de atribuire, până la depunerea ofertelor. Ori realitatea a demonstrat că autoritatea contractantă a făcut acest lucru și după depunerea lor.

Mai mult, autoarea contestației apreciază că autoritatea contractantă respinge *de plano* orice alte idei și soluții din partea ofertanților, iar prin aceasta se încalcă prevederi imperative ale legii. Ori, autoritatea contractantă nu are nevoie de o anumită structură, ci de un anumit serviciu, iar acest serviciu (cu performanțe precis determinate) poate fi realizat într-un număr nelimitat de variante tehnice.

În plus, contestatoarea precizează că autoritatea contractantă nu a fost în măsură să ofere răspunsuri în privința posibilităților practice, reale de respectare de către toți ofertanții a noilor cerințe introduse în caietul de sarcini chiar după întocmirea unor oferte, nici dacă aceste noi cerințe sunt necesare și utile autorității contractante (din punct de vedere tehnic, economic, ecologic), nici dacă sunt admisibile din punct de vedere legal (având în vedere schimbarea esențială a caietului de sarcini prin înlocuirea unor cerințe tehnice cu unele diametral opuse), nici dacă, prin aceste cerințe de încărcare la maxim a sistemului cu echipamente (prin instalarea tuturor nucleelor, minim

128 încă de la început), mai este posibilă dezvoltarea ulterioară a server-elor, întrebări la care CNSC aștepta un răspuns în urma audierilor. În fapt, concluziile scrise ale autorității contractante au reluat punctul de vedere deja exprimat la contestația formulată, punând însă accentul pe subiectivismul unor aprecieri pretins științifice, dar preluate preponderent de pe Internet, fără verificarea lor de către specialiști independenți, recunoscuți.

Față de susținerile părților și de documentele aflate la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

■ (ca autoritate contractantă) a demarat procedura, licitație deschisă, în vederea atribuirii unui contract de achiziție publică având ca obiect „Servicii pentru implementarea sistemului informatic integrat *Sistemului național DOSARUL ELECTRONIC DE SĂNĂTATE*”, coduri CPV 72230000-6 - *Servicii de dezvoltare de software personalizat (Rev.2)*, 48517000-5 - *Pachete software IT (Rev.2)*, 48820000-2 - *Servere (Rev.2)*, 51300000-5 - *Servicii de instalare de echipament de comunicații (Rev.2)*, 51611100-9 - *Servicii de instalare de hardware (Rev.2)*, publicând în SEAP anunțul de participare nr. ■/■.11.2011 și documentația de atribuire aferentă.

Nemulțumite de conținutul modificat al documentației de atribuire, respectiv de conținutul unora dintre adresele de clarificare a acesteia (publicate în SEAP sub numerele ■ și ■), SC ■ SRL și SC ■ SRL au investit Consiliul cu soluționarea unor contestații ce au fost admise în parte, prin Decizia nr. ■ din ■.03.2012.

De asemenea, Consiliul a luat act și de renunțarea la contestația sa de către ■ – Birou Reprezentantă în România, formulată împotriva clarificărilor publicate în SEAP sub denumirile *Clarificări ■ des* din ■.02.2012 și *Clarificări ■ des* din ■.02.2012, conform Deciziei emise sub nr. ■ din ■.03.2012.

La punerea în aplicare a dispozițiilor Deciziei nr. ■ din ■.03.2012, a CNSC, respectiv a obligației de completare a informațiilor de clarificare a documentației de atribuire ce lipseau din adresa „Clarificare ■ des”, autoritatea contractantă a publicat în SEAP, la ■.03.2012, documentul „Remediere des”.

Nemulțumită de conținutul acestuia, ■ SRL a înaintat Consiliului contestația de față, solicitând Consiliului anularea lui obligarea autorității contractante la emiterea unor noi răspunsuri de clarificare a documentației de atribuire (prin „reformularea parțială și modificarea” celor deja publicate) și, totodată, suspendarea procedurii de atribuire. Această din urmă cerere a fost respinsă de Consiliu, prin Decizia nr. ■ din ■.03.2012, ca rămasă fără obiect, motivat de faptul că autoritatea contractantă, din oficiu, a suspendat procedura (la 19.03.2012, ora 13:54, conform informațiilor atașate anunțului de participare, în SEAP).

La analiza cu întâietate, în concordanță cu dispozițiile de la art. 278 al. 1 din OUG 34/2006, a excepției autorității de lucru judecat invocate de autoritatea contractantă în raport cu cererea contestatoarei de anulare a cerințelor caietului de sarcini privind modul de stocare și de compresie a datelor, Consiliul constată lipsa de temei a acesteia.

Deși se invocă identitatea de obiect, de părți și de cauză (elemente definitorii pentru o astfel de excepție, conform art. 1201 din Codul civil din 1864, aflat încă în vigoare, conform art. 230 lit. a din Legea 71/2011 pentru punerea în aplicare a noului Cod civil) între contestația înaintată de ■ la 20.02.2012 și contestația prezentă, în fapt, primul demers nu s-a soldat cu o analiză pe fond a cererilor. Astfel, Consiliul a luat act de renunțarea ■ la soluționarea contestației prime, pronunțând Decizia nr. ■ din ■.02.2012, ce a confirmat practic încetarea unui conflict între cele două părți.

Ori, Consiliul neanalizând pe fond (la momentul respectiv) obiectul și cauza ce rezultau din prima contestație, nu se poate aprecia că acestea sunt comune cu cele din noua contestație, pentru a interveni situația de excepție pe care o reclamă autoritatea contractantă.

Drept pentru care, după respingerea excepției în cauză, conform dispozițiilor de la al. 5 al art. 278 din OUG 34/2006, Consiliul face analiza excepției de tardivitate a aceleiași critici, aparținând aceluiași autor (autoritatea contractantă) și constată temeinicia ei.

Privitor la modul de stocare și de compresie a datelor, autoritatea contractantă a emis clarificarea cuprinsă la punctul 14 al documentului publicat în SEAP, la ■.02.2012, sub titulatura „Clarificări ■.dcx”, prin care preciza necesitatea ca aceste operații să se realizeze „pe coloane”.

Pretextul contestatoarei că a renunțat la a critica acest aspect (odată cu renunțarea la contestația sa din 20.02.2012) urmare a documentului „Clarificări ■ des” din ■.02.2012, emis de autoritatea contractantă și postat în SEAP, este fals.

Prin documentul „Clarificări ■ des” din ■.02.2012 autoritatea contractantă preciza anularea răspunsurilor de clarificare a documentației de atribuire emise prin documentele „Clarificări ■des - ■des”, în al căror conținut nu se regăsește și aspectul contestat.

Ori, renunțând în mod explicit de contestația anterioară, implicit și la criticile aduse adresei „Clarificări ■.dcx”, din ■.02.2012, contestatoarea este decăzută din dreptul de a repune în discuție criticile respective (pe calea contestației actuale), motivat de depășirea termenului prevăzut la art. 256² al. 1 lit. a din OUG 34/2006, ce a început să curgă (conform al. 2 al aceluiași articol) de la publicarea în SEAP a documentului amintit.

Criticile împotriva conținutului adresei „Clarificări ■.dcx” puteau fi înaintate Consiliului până, cel mai târziu, la 26.02.2012, neoperând în cauză o repunere în termen a contestatoarei pentru a le promova la 16.03.2012 (prin contestația de față).

În consecință, fără analiza pe fond a acestor critici, Consiliul respinge cererea contestatoarei de modificare a răspunsului aferent întrebării nr. ■ din *Clarificări ■.docx* din ■.02.2012, ca tardivă.

În mod similar, la analiza aceleiași excepții, de tardivitate, formulate de autoritatea contractantă (prin punctul de vedere la contestație) împotriva criticilor ■ îndreptate contra obligației de prezentare de către ofertanți a personalului autorizat de producător pentru serviciile de suport hardware, Consiliul constată temeinicia ei.

Deși autoarea contestației pretinde că atacă clarificările emise de autoritatea contractantă în legătură cu acest aspect, ce au fost cuprinse atât în clarificările din documentul postat în SEAP la 20.02.2012 sub titulatura *Clarificări ■.docx* (ulterior anulat) cât și în cele din *Remediere DES ■.doc* din ■.03.2012, respectiv obligația de a se prezenta autorizații „semnate și ștampilate de către producătorul de echipamente” pentru echipa de specialiști autorizați pentru servicii de mentenanță, în fapt, aceasta solicită Consiliului să oblige autoritatea contractantă să renunțe la solicitarea unor astfel de autorizări.

Ori, obligația prezentării de specialiști autorizați de către producătorul de echipamente se regăsește în conținutul caietului de sarcini de dinaintea emiterii răspunsului de clarificare nr. 1 din *Clarificări ■.docx*, postat la ■.02.2012. Acest din urmă document, precum și cel emis sub titulatura *Remediere DES ■.doc* din ■.03.2012, ce a reluat informația privitor la răspunsul de clarificare nr. 1, fac referire doar la modalitatea de dovedire a deținerii autorizării respective, respectiv precizând că aceasta se va face prin documente „semnate și ștampilate de către producătorul de echipamente”.

În consecință, raportat la aceleași prevederi ale art. 256² al. 1 lit. a și al. 2 din OUG 34/2006, termenul de contestare a acestei obligații (cerințe), de prezentare a personalului autorizat, a început de la publicarea în SEAP a caietului de sarcini (■.11.2011), fiind împlinit înainte de promovarea contestației de față (precum și a celei anterioare).

În consecință, fără analiza pe fond a criticilor amintite, Consiliul respinge cererea contestatoarei de obligare a autorității contractante la eliminarea obligației de a se prezenta autorizările solicitate pentru personalul implicat în asigurarea serviciilor de mentenanță, ca tardivă.

Cât privește aceiași excepție de tardivitate (aparținând autorității contractante), invocată prin punctul de vedere la contestație, față de

criticile formulate la pct. 3 și 4 din contestație, în referire la modul de conectare și de transfer a datelor între viitorul sistem electronic și sistemul deținut la acest moment de ■, Consiliul constată lipsa de temeinicie a ei.

Informațiile cuprinse în documentul atacat au caracter de noutate față de conținutul inițial al documentației de atribuire. De altfel, aceste informații au fost precizate în adresele de clarificare ce anterior au fost anulate de emitentul lor, prin Clarificări ■ des, iar reafirmarea lor probează interesul autorității contractante în a preciza condițiile tehnice pe care le urmărește la sistemul electronic pe care îl va achiziționa.

În consecință, Consiliul respinge excepția de tardivitate a criticilor și cererilor ce fac obiectul pct. 3 și 4 din contestație, invocată de autoritatea contractantă.

La analiza pe fond a celorlalte critici formulate de contestatoare (altele decât primele două), Consiliul are în vedere că acestea privesc conținutul unora dintre răspunsurile de clarificare a documentației de atribuire ce au fost conținute de adresele de clarificare 19, 20 și 21 (numerotate din SEAP), anulate prin adresa de clarificare 23, dar care au fost reconfirmate prin documentul intitulat *Remediere DES ■.doc* publicat în SEAP la ■.03.2012.

Privitor la răspunsul aferent întrebării nr. 4 din adresa de clarificare nr. ■, Consiliul consideră întemeiate doar în parte criticile contestatoarei.

Pe de o parte, se constată că autoritatea contractantă a precizat că interconectarea viitorului sistem informatic „Dosarul electronic de sănătate” (DES) cu actualul sistem electronic al ■ (SIUI) se va asigura prin servicii web (așa cum pretinde și contestatoarea că ar fi util), dar cu mențiunea că prin clarificarea în cauză a impus o soluție tehnică unică bazată pe utilizarea unor produse precis indicate („de tip COTS”), ce ar fi contrară posibilităților de ofertare în mod concurențial.

Consiliul consideră că mențiunea în cauză nu are caracterul unei clarificări a documentației de atribuire, ci a unei modificări asupra acesteia, demers neinterzis de dispozițiile OUG 34/2006, dar care trebuie să fie mărginit de nevoia de a nu intra în contradicție cu principiile consacrate de aceasta (așa cum se precizează la art. 2 al. 1 din HG 925/2006).

În acest sens, Consiliul consideră că referirile autorității contractante la produsele „de tip COTS” trebuiau acompaniate, cel puțin, de mențiunea „sau echivalent”, în concordanță cu dispozițiile de la art. 38 al. 1 și 2 din OUG 34/2006:

„(1) Se interzice definirea în caietul de sarcini a unor specificații tehnice care indică o anumită origine, sursă, producție, un procedeu

special, o marcă de fabrică sau de comerț, un brevet de invenție, o licență de fabricație, care au ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau a anumitor produse.

(2) Prin derogare de la prevederile al. 1, se admite o astfel de indicație, dar numai în mod excepțional, în situația în care o descriere suficient de precisă și inteligibilă a obiectului contractului nu este posibilă prin aplicarea prevederilor art. 35 și 36 și numai însoțită de mențiunea sau echivalent”.

De asemenea, modificarea acestei condiții de ofertare inițiale intervenind pe calea unei așa-zise clarificări, se impunea și luarea unor măsuri adecvate de asigurare a unui termen suficient pentru adaptarea viitoarelor propuneri tehnice din oferte, în mod similar condițiilor enunțate la art. 72 din OUG 34/2006.

Totodată, Consiliul are în vedere că autoarea criticilor pretinde că soluția tehnică aleasă de autoritatea contractantă, în corelație cu baza de date tip *Oracle* a sistemului SIUI, ar avea avantaj financiar pe producătorul acesteia, întrucât nu ar fi obligat să suporte costurile necesare adaptării ei la cerința de replicare, în detrimentul unei concurențe ce nu deține o astfel de soluție nativ. Ori, un astfel de argument, nefiind legat intrinsec de un moment limită de prezentare a soluției sau de o altă cerință de acest tip, ce ar conduce la nașterea unei dificultăți obiective în construcția sistemului electronic, nu poate fi acceptat drept motivație a nevoii de alegere a unor soluții concurente.

Pe de altă parte, Consiliul consideră că autoarea criticilor nu a făcut proba existenței unui risc sporit de vulnerabilitate a sistemului la „atacurile informatice”, așa cum a pretins în contestație. Mai mult, Consiliul consideră că eventualele astfel de riscuri, asumate de autoritatea contractantă la momentul alegerii soluției tehnice care să corespundă necesității sale definite în mod obiectiv, așa cum impun dispozițiile de la art. 35 al. 2 din OUG, în referire la preținsele principii de securitate a sistemului, nu fac parte din categoria acelor riscuri de neîndeplinire a viitorului contract, ci ar putea fi legate de o posibilă dificultate în gestionarea datelor cu caracter confidențial/cu caracter personal ulterior implementării soluției (dar incertă).

De altfel, responsabilitatea în cauză revine autorității contractante și prin raportare la dispozițiile art. 20 din Legea 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date: „(1) Operatorul este obligat să aplice măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii, modificării, dezvăluirii sau accesului neautorizat, în special dacă prelucrarea respectivă comportă transmisii de date în cadrul unei rețele, precum și împotriva oricărei

alte forme de prelucrare ilegală. (2) Aceste măsuri trebuie să asigure, potrivit stadiului tehnicii utilizate în procesul de prelucrare și de costuri, un nivel de securitate adecvat în ceea ce privește riscurile pe care le reprezintă prelucrarea, precum și în ceea ce privește natura datelor care trebuie protejate. Cerințele minime de securitate vor fi elaborate de autoritatea de supraveghere și vor fi actualizate periodic, corespunzător progresului tehnic și experienței acumulate”.

În consecință, Consiliul consideră necesar ca autoritatea contractantă să completeze actuala cerință din caietul de sarcini, așa cum a fost modificată prin răspunsul aferent întrebării nr. 4 din adresa de clarificare nr. ■, prin adăugarea expresiei „sau echivalent” la mențiunea privitoare la necesitatea de a se utiliza o soluție bazată pe produse de *tip COTS*.

În mod similar, criticile formulate de contestatoare în legătură cu răspunsul nr. 3 de clarificare din adresa nr. ■, preluat și în conținutul documentului atacat, *Remediere DES ■.doc*, sunt considerate de Consiliu întemeiate în parte.

Informațiile în cauză confirmă necesitatea interconectării viitorului sistem informatic DES cu cel deja deținut de autoritatea contractantă, SIUI, în modalitatea mai sus amintită, dar cu posibilitatea, implicită aparent, de schimb de date „prin intermediul serviciilor web și prin replicare la nivelul bazelor de date...”, pe baza unor produse de tip COTS”.

Consiliul consideră că, în considerarea exigențelor aceluiași art. 38 din OUG 34/2006, se impune adăugarea expresiei „sau echivalent” la mențiunea privitoare la necesitatea de a se utiliza o soluție bazată pe produse „de tip COTS” din cuprinsul răspunsului nr. 3 de clarificare din adresa nr. ■.

În referire la răspunsul comun întrebărilor nr. 4 și nr. 6 din adresa de clarificare nr. ■, criticile contestatoarei, analizate pe fond după respingerea excepției lipsei de interes a cererii de modificare a condițiilor de ofertare în cauză, invocată de autoritatea contractantă, sunt considerate de Consiliu întemeiate în parte (pct. 5 din contestație).

Preliminar analizei pozițiilor pe fond, Consiliul a ținut cont de faptul că, prin punctul de vedere la contestație, ■ a invocat excepția amintită, ce trebuia soluționată cu întâietate, în condițiile precizate la al. 1 al art. 278 din OUG 34/2006.

În cauză, contestatoarea și-a manifestat expres interesul pentru definirea condițiilor de organizare a procedurii, fiind unul dintre operatorii economici ce au avut o conduită activă față de modul de organizare a procedurii de atribuire (solicitând clarificări și formulând chiar contestații, dar și prin faptul că a confirmat participarea la una din ofertele înaintate anterior autorității contractante). În consecință,

față de ■ sunt incidente inclusiv dispozițiile art. 206 al. 1¹ din OUG 34/2006, modificată prin OUG 76/2010, ce precizează că orice operator economic față de care autoritatea contractantă nu a dispus o decizie definitivă de excludere din procedură se consideră a fi implicat în aceasta.

De asemenea, pornind de la dreptul asigurat operatorilor economici, prin dispozițiile art. 255 din aceeași ordonanță, de a ataca orice act al autorității contractante care consideră că le aduce o vătămare, se presupune că interesul acestora în asigurarea unui climat concurențial prin regulile din documentația de atribuire este definitoriu nevoii de întocmire a ofertelor lor.

Respingând excepția lipsei de interes a contestatoarei de a solicita modificarea condițiilor de întocmire a ofertei, în concordanță cu dispozițiile art. 278 al. 5 din OUG 34/2006, Consiliul face analiza criticilor în fond.

Sunt astfel de interes, pentru părțile din cauză, dacă cerințele de dimensionare a numărului de utilizatori și a soluției tehnice asociate viitorului sistem electronic au la bază nevoia efectivă a autorității contractante sau acestea au fost stabilite cu intenția de a limita accesul în procedura de atribuire.

Pe de o parte, Consiliul ia act de faptul că autoritatea contractantă nu aduce argumente de natură tehnică (nici în punctul de vedere la contestație și nici în adresa cu notele scrise emisă după ședința de audiere derulată la CNSC), ci încearcă să combată solicitările generale ale contestatoarei, bazându-se pe modul de formulare a acestora.

Totodată, Consiliul constată că autoritatea contractantă a indicat că, funcție de componentele „mediului de producție” definite prin răspunsurile de clarificare, numărul de utilizatori este nelimitat, legând informația de necesitatea de licențiere a componentelor în cauză. În același timp, autoritatea contractantă a indicat, cu titlu de excepție, că pentru componenta de *Analiză/Raportare* se va asigura un număr de 48 utilizatori interni iar pentru componenta Data warehouse 200 utilizatori (incluzându-i și pe primii).

Sub acest aspect, informațiile au caracter clar, complet și explicit, corespunzând exigențelor legale (art. 78 al. 2 din OUG 34/2006).

Cu toate acestea, Consiliul constată că autoritatea contractantă a pus la dispoziția viitorilor ofertanți o configurație fixă a arhitecturii mediului de producție, cu precizarea unor parametri fizici ai acesteia și nu a unora de performanță tehnică.

Astfel, precizarea unui număr fix de nuclee de procesor pe fiecare componentă a sistemului și indicarea necesității ca fiecare din componente să fie instalată în „cluster balansat (activ-activ, cu distribuirea încărcării pe noduri)”, s-a făcut cu ignorarea posibilităților

practice, datorate progresului tehnologic, ca aceleași funcțiuni să fie asigurate printr-un număr mai mic de nuclee de procesare, dar cu capacitate mai mare decât primele, ori cu unele componente care nu au clustere balansate în mod activ-activ. De altfel, pare că dimensionarea numărului exact de core-uri are legătură și cu cerința: „Se va respecta, pentru toate componentele, indiferent de amplasarea lor, regula enunțată în caietul de sarcini care solicita min 8GB per core.”, ce ar putea conduce la aprecierea că autoritatea contractantă a făcut o estimare a necesității de acoperire a unei anumite capacități totale de procesare, dar pe care nu a pus-o la dispoziția ofertanților.

Aprecierea autorității contractante că indicarea unor valori clare, de maniera amintită, ar împiedica confuzia ori posibilitatea de evaluare cu părtinire a unor oferte, vine să întărească convingerea că, în fapt, aceasta trebuia să indice un nivel minim de performanță a sistemului (cum ar fi puterea de procesare), pentru a nu îngrădi posibilitatea de participare în procedură cu produse cu caracteristici echivalente, respectiv pentru a nu încălca dispozițiile art. 35 al. 3 și 5 din OUG. În concordanță cu aceste dispoziții, specificațiile caietului de sarcini definesc nivelul calitativ, tehnic și de performanță și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate care să restrângă concurența.

Cât privește introducerea funcțiilor „reverse proxy”, Consiliul consideră că autoritatea contractantă are dreptul de a preciza funcții noi pentru sistemul achiziționat (în cazul omiterii lor, la structurarea nevoii de achiziție inițiale), dar alocarea obligatorie a unui număr exact de nuclee de procesare, în mod similar situației ce privea dimensionarea soluției tehnice, vine în contradicție cu nevoia asigurării accesului liber la procedura de atribuire a operatorilor economici ce pot face dovada că propunerile lor tehnice îndeplinesc în mod echivalent performanțele și cerințele funcționale, așa cum statuează dispozițiile de la art. 36 al. 1 și 2 din OUG 34/2006.

În consecință, Consiliul consideră că, fără a anula conținutul răspunsurilor de clarificare nr. ■ și ■ din adresa de clarificare nr. ■, autoritatea contractantă trebuie să precizeze că acceptă, în mod echivalent, dimensionări ale soluției tehnice alese de către ofertanți, cu asigurarea funcționalității componentelor inclusiv în regim activ-pasiv, dar cu precizarea unui nivel minim de performanță pe care trebuie să îl îndeplinească acestea, de tipul: „...trafic cumulată între 200Mbps/sec și 700 Mbps/sec și până la 25000 de conexiuni concurente...”.

Văzând criticile contestatoarei (punctul 6 al contestației) față de modificarea cerinței privitoare la necesitatea de instalare a unui număr fix de core-uri și activarea doar a 75% din acestea (intervenită

prin răspunsul nr. 1 din adresa *Clarificări 21 des*), contrar nevoii anterior precizate de a se proba capacitatea de instalare a acestora, Consiliul constată temeinicia lor în parte.

Deși capacitatea fizică anterior dimensionată a sistemului de procesare a datelor a fost menținută (număr minim de core-uri - 128), prin cerința nou introdusă ca acestea să fie efectiv instalate (nu doar instalabile), dar active doar 75% din ele, este evident că autoritatea contractantă a avut în vedere o singură soluție tehnică (bazată preponderent pe aceste caracteristici fizice), fără a avea în vedere, în mod similar celor de la punctul anterior, posibilitățile funcționale efective de raportare la o performanță tehnică, respectiv la o capacitate minimă de îndeplinit (eventual, cu precizarea unui index de performanță).

Pot fi relevante, mai mult decât indicarea numărului de core-uri, într-o astfel de construcție, caracteristici minime precum: putere de procesare, număr de conexiuni, operațiuni/normă de timp etc.

De asemenea, solicitarea ca din totalul core-urilor instalate doar 75% să fie funcționale la momentul livrării prezintă aparența cunoașterii de către autoritatea contractantă a unei nevoi globale de achiziție, funcție și de necesitatea ulterioară de dezvoltare a sistemului (prin asigurarea unei rezerve în capacitatea fizică a acestuia), dar care ar putea să fie îndeplinită cu succes (în manieră echivalentă) dacă s-ar specifica un nivel minim care să asigure o încărcare maximă a sistemului la un moment dat, precum și nevoia de adăugare a unor funcții noi/suplimentare celor aflate în componența sistemului la momentul punerii lui în funcțiune.

În consecință, Consiliul consideră că, fără a anula conținutul răspunsului nr. 1 din adresa de clarificare nr. ■, autoritatea contractantă trebuie să precizeze că acceptă, în mod echivalent cerinței sale de dimensionare fizică a sistemului de procesare prin asigurarea a 128 core-uri, din care 75% active, dimensionări ale soluției tehnice alese de către ofertanți, cu asigurarea unei capacități minime tehnice (nivel minim de performanță), ca va fi indicată de aceasta.

În referire la solicitarea contestatoarei ca autoritatea contractantă să fie obligată la acceptarea ca ofertanții să aibă libertatea de a alege să plaseze „pe noduri fizice a funcționalității de reverse proxy, webserver și a gateway-ului de securitate” (pct. 7 din contestați), concomitent cu asigurarea cerințelor de securitate și funcționale ale sistemului electronic, Consiliul constată că autoritatea contractantă (prin notele scrise înaintate după audierea părților) nu face opoziție pe fond la o astfel de soluție alternativă.

Preliminar analizei acesteia, Consiliul constată că autoritatea contractantă a invocat excepția de tardivitate a criticilor, pretinzând

că soluția sa din adresa de clarificare nr. ■/răspuns nr. 6 (*Sistemele specificate la cap. 6.1.1 trebuie să găzduiască cel puțin baza de date principală ale soluției, soluția de data warehouse și nivelul de web server/reverse proxy care va beneficia de accelerarea SSL solicitată pe aceste sisteme. Celelalte sisteme cum ar fi bazele de date auxiliare, serverul de aplicații etc. se pot amplasa și pe alte servere, conform soluției ofertantului.*), nu are caracter de noutate, putând fi dedusă din conținutul inițial al caietului de sarcini.

Contrar aprecierii autorității contractante, Consiliul constată că prin adresa de clarificare autoritatea contractantă a procurat informații noi, respectiv a adăugat la conținutul caietului de sarcini. De altfel, conform dispozițiilor de la art. 33 al. 1 din OUG 34/2006, informațiile din caietul de sarcini (parte a documentației de atribuire), de la momentul inițierii procedurii de atribuire, trebuie să fie clare, complete și explicite și nu deduse de operatorii economici interesați.

În consecință, respingând excepția de tardivitate a criticii, Consiliul consideră că autoritatea contractantă, așa cum a susținut în apărarea sa, dând dovadă de „flexibilitate maximă”, trebuie să permită operatorilor economici să construiască soluția tehnică pe care o consideră potrivită fără a impune plasarea unui număr de „componente critice” pe sistemele de procesare a datelor, cu respectarea dispozițiilor art. 36 al. 1 și 2 din OUG 34/2006.

Astfel, autoritatea contractantă trebuie să emită un document nou prin care să aducă la cunoștința operatorilor economici că soluția sa din caietul de sarcini completat prin adresa de clarificare nr. ■ e o cerință ce ar putea fi îndeplinită în mod echivalent, cu asigurarea funcțiilor enumerate în aceasta, indiferent de locul în sistem pe care îl alege fiecare ofertant.

De altfel, raportat la argumentul adus în apărarea sa de autoritatea contractante, în susținerea că nu a adus modificări documentației de atribuire care să împiedice ofertarea, că până la acest moment a primit 6 oferte, Consiliul constată eroarea acesteia.

Așa cum rezultă chiar din documentele depuse de autoritatea contractantă (copii ale registrului de corespondență), ofertele în cauză au fost primite la 23.02.2012, respectiv după anularea adreselor de clarificare ce conțin inclusiv cerințele criticate la acest moment (Documentul *Clarificare ■ des* fiind publicat în SEAP la ■.02.2012).

Mai mult, conținutul acestora nu este cunoscut (nefiind deschise și evaluate până la acest moment) și nu poate fi obligatoriu raportat la actuala formă a documentației de atribuire (modificată prin documentul *Remediere des*, publicat în SEAP după primirea lor).

Drept pentru care, în temeiul dispozițiilor art. 278 al. 2, 4 și 6 din OUG 34/2006, ținând cont de soluțiile de admitere/respingere a

unora dintre excepțiile invocate de autoritatea contractantă, Consiliul admite în parte contestația, respectiv capetele de cerere (pct. 3-7) formulate în legătură cu nevoia de modificare a răspunsurilor de clarificare din adresele nr. ■ (răspuns 4), nr. ■ (răspunsurile 3, 4 și 6) și nr. ■ (răspunsurile 1 și 6) și obligă autoritatea contractantă la continuarea procedurii, în termen de 10 zile de la primirea prezentei, prin emiterea unui document de clarificare și publicarea lui în SEAP, concomitent cu stabilirea unei date limită noi de depunere a ofertelor, ce nu poate fi mai devreme de 6 zile de la anunțarea clarificărilor.

În acest sens, conform celor elucidate în motivarea ce precede, autoritatea contractantă va preciza în documentul de clarificare informațiile indicate de Consiliu ca soluții pentru fiecare capăt de cerere, care să permită ofertarea și prin soluții echivalente.

La punerea în aplicare a prezentei, părțile vor avea în vedere caracterul ei obligatoriu, indicat la art. 280 al. 1 și 3 din OUG 34/2006.

PREȘEDINTE COMPLET

■

MEMBRU COMPLET

■

MEMBRU COMPLET

■

Redactată în 4 exemplare originale, conține 44 (patruzecisipatru) pagini